

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 20. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 8. februar 2013
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Jens Joel (S), Camilla Hersom (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Finn Sørensen (EL), Per Clausen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Pia Adelsteen (DF) fungerende formand, Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager (RV), erhvervs- og vækstminister Anette Vilhelmsen (SF), ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser Morten Østergaard (RV), udenrigsminister Villy Søvndal (SF), børne- og undervisningsminister Christine Antorini (S) og klima-, energi-, og bygningsminister Martin Lidegaard (RV) (bistået af kontorchef Martin Lindgren)

Pia Adelsteen fungerede som formand.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3220 (økonomi og finans) den 12. februar 2013

Dagsordenspunkt 1, 4, 5 og 6 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2, 3 og 7 hører under Finansministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle dagsordenspunkter blev forelagt af økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomiministeren: Jeg vil forelægge et forhandlingsoplæg for så vidt angår punkt 2, der drejer sig om Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2011 – mellem venner kaldt decharge. Punkt 3 vil jeg ikke komme ind på. De øvrige punkter, som er til orientering, har jeg også nogle bemærkninger til.

Udg. 1. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack")

– *Politisk enighed*

KOM (2011) 0819, KOM (2011) 0821

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (senest behandlet i EUU 30/11-12, punktet blev ikke omtalt)

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 241, behandlet i EUU 9/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 599 (side 1533, behandlet i EUU 6/7-12)

Punktet var udgået.

FO 2. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2011

– *Rådsanbefaling*

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 7)

EUU alm. del (12) – bilag 201 (Finansudvalgets udtalelse vedr. decharge)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 434, senest behandlet i EUU 30/11-12)

Økonomiministeren: På tirsdag forventer vi på Økofin at kunne vedtage en henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2011.

Som I ved, er det Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge, hvilket forventes at ske i første halvdel af maj 2013. Rådets henstilling indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Det er altså en del af en længere procedure, der drejer sig om at få afsluttet regnskabet for 2011.

Rådets henstilling er udarbejdet med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning om den måde, budgettet blev gennemført på i 2011. I udkastet anbefaler Rådet, at der meddeles Kommissionen decharge for gennemførelse af budgettet. Henstillingen indeholder derudover en lang række anbefalinger. Nogle af dem er generelle, og nogle af dem retter sig mod de enkelte sektorer.

Herefter skal Kommissionen træffe foranstaltninger til at efterkomme de bemærkninger, der har været både i Parlamentets afgørelse og i Rådets henstilling.

I den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Der er – for femte år i træk – tale om en positiv erklæring uden forbehold.

Hvad angår revisionserklæringen om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, har Retten heller ikke i år set sig i stand til at afgive en positiv erklæring for alle de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed – og dermed for betalingerne som helhed.

Retten afgiver en positiv erklæring for EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser samt betalingerne inden for de to udgiftsområder "Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Disse budgetområder vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst, dvs. med fejl i under 2 pct. af betalingerne.

Retten afgiver en negativ erklæring om de underliggende betalinger på de resterende fem udgiftsområder, der omfatter "Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte"; "Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed"; "Regionalpolitik, energi og transport"; "Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling" samt "Forskning og andre interne politikker".

Når den gør det, er det fordi den skønner, at der er fejl i over 2 pct. af betalingerne, hvorved fejlfrekvensen ligger over det niveau, som Retten har besluttet sig for.

På denne baggrund skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed er steget en smule fra 3,7 pct. i 2010 til 3,9 pct. i 2011. Vi taler altså om, at Retten mener, at det acceptable niveau er 2 pct. eller derunder, og at den skønner, niveauet ligger på 3,9 pct.

Halvdelen af stigningen fra 3,7 til 3,9 pct. skyldes, at Retten har foretaget en udvidelse af revisionens omfang på landbrugsområdet.

Sammenfattende konkluderer Revisionsretten, at skønnet for 2011 over fejlfrekvensen i betalingerne som helhed stort set er uændret.

Bare som en note. Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at det, at der forekommer fejl, ikke kan fortolkes som tegn på svig. Det er to helt forskellige ting. Retten er igennem årene, så vidt jeg har fået at vide, kun stødt på ganske få tilfælde af egentlig svig – altså hvor folk får penge på uretmæssig måde.

Hvis vi ser på os selv, indeholder Revisionsrettens årsberetning flere kritiske bemærkninger om Danmark. Det drejer sig om en række svagheder ved overvågnings- og kontrolsystemerne på landbrugsområdet, som Retten konstaterede, da den var på revisionsbesøg i 2011.

I Danmark er det Fødevareministeriet, der står for gennemførelsen af EU's landbrugsstøtteordninger. Fødevareministeriet har oplyst, at man siden Rettens systemundersøgelse har gennemført en lang række foranstaltninger, som skal forbedre forvaltningen og kontrollen af landbrugsstøtten, og at yderligere initiativer vil blive iværksat for, at det bliver bedre.

Som nævnt har Retten for femte år i træk afgivet en positiv erklæring uden forbehold om Kommissionens regnskabsaflæggelse. Det finder regeringen er tilfredsstillende.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten afgiver en positiv erklæring om de underliggende transaktioner eller betalinger vedrørende EU's egne indtægter og udgiftsområderne "Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Disse budgetområder er uden væsentlig fejlfrekvens. Fejlene skønnes som sagt at ligge under det acceptable niveau på 2 pct. af betalingerne.

Det er imidlertid utilfredsstillende, at Retten igen har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne på de store udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Der er dog grund til at glæde sig over – hvis man har temperament til at finde ting, man kan glæde sig over – at den mest sandsynlige fejlprocent i betalingerne som helhed har udvist et fald fra omkring 7 pct. i 2006 til 4 pct. siden 2009. Denne udvikling afspejler – det er altså Revisionsrettens vurdering – at der er sket væsentlige forbedringer i kvaliteten af den måde, budgettet bliver gennemført på.

Det betyder, at der fortsat er basis for i hvert fald en vis optimisme, når det gælder muligheden for at få en revisionserklæring, hvor der er stadig færre forbehold fra år til år.

FO På den baggrund er det min opfattelse, at vi fra dansk side – også i år – bør tilslutte os Rådets henstilling til Parlamentet om, at der gives Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for 2011.

Når det er indstillingen, skyldes det først og fremmest, at der kan konstateres en række mærkbare fremskridt i den måde, budgettet bliver gennemført på. Dertil kommer det vigtige forhold – synes jeg i hvert fald – at de danske synspunkter og anbefalinger faktisk har fundet øre og i meget vid udstrækning afspejles i Rådets henstilling til Parlamentet.

Under min præsentation af Revisionsrettens årsberetning for 2011 for Europaudvalget den 30. november 2012 lovede jeg at vende tilbage til diskussionen om, hvad der tilfører EU merværdi. Jeg vil derfor nævne, at Danmark under behandlingen af Revisionsrettens årsberetning har sat fokus på lige præcis det emne. EU-merværdi drejer sig om, hvorvidt det giver synergi, at det er EU, der bruger pengene, i stedet for at vi selv bruger pengene. For nu at sige det på en ligefrem måde. Der er sket det, at der bl.a. på dansk foranledning er indsat en tekst i råds-henstillingen, som klargør, at de vejledende principper i fastlæggelsen af EU-programmernes mål skal være følgende: Optimal anvendelse af midler, effektivitet, subsidiaritet og synergieffekter. Altså at man overvejer: Giver det bedre mening, at vi bruger pengene i EU-sammenhæng, end at man bruger dem nationalt? Teksten understreger endvidere vigtigheden af, at alle aktører udvikler en bedre og klarere forståelse af EU-merværdibegrebet. Diskussionen drejer sig bl.a. om, om det er en hård økonomisk værdi alene, eller om der også kan være en politisk gevinst ved den måde, man bruger pengene på.

Det, at der har været denne lydhørhed, og at teksten er blevet meget klar, synes jeg er positivt. Jeg har tænkt mig at tage samme emne op, når vi holder mødet på tirsdag, altså den 12. februar 2013.

Jeg kan afslutningsvis under dette punkt oplyse, at regeringen giver meget høj prioritet til sagen vedrørende Rådets henstilling til decharge, og Finansministeriet vil efter mødet i Økofin søge at bidrage til, at de elementer, der er i Rådets henstilling om decharge for regnskabsåret 2011, udmøntes bedst muligt. Vi tager det simpelt hen med hjem og fokuserer på: Hvordan får vi det så fulgt op og gjort til virkelighed?

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, gjorde opmærksom på, at Finansudvalget havde sendt en udtalelse, hvor et flertal tiltrådte økonomiministerens holdning.

Lykke Friis kunne glæde sig over, at det på længere sigt gik den rigtige vej, men konstaterede samtidig, at vi ikke er i mål. Hun pointerede, at det ikke er et område, hvor der er mulighed for nulfej. Danmark presser på, og der er perspektiv i, at vi har fokus på merværdi. Hun syntes, det var godt, at Danmark hørte til i den gruppe, som mente, at medlemsstaterne skulle gøre en ekstra aktiv indsats.

Hun forstod, at Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med det sidste langtidsbudget havde indgået en "deal" om, at medlemsstaterne skulle tage større ansvar, og spurgte, om man eventuelt kunne bruge det i den fremadrettede proces.

Merete Riisager kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet hun mente, der var alt for mange betalingsfejl. Hun pegede på, at der er sket en stigning i fejlprocenten, som ligger et godt stykke over det acceptable niveau. Hun mente, det går ud over tilliden, når fejlprocenten er så høj, og spurgte, om det havde nogen indflydelse på økonomiministerens holdning til overdragelse af suverænitet til EU på det økonomiske og det finanspolitiske område.

Merete Riisager roste økonomiministeren for, at hun på Liberal Alliances opfordring havde sat fokus på begrebet merværdi, idet det er rigtig vigtigt at se på, hvad der sker, når pengene kommer ud i landene. Hun spurgte, om regeringen har tænkt sig at følge dette initiativ op ved at få skabt en mekanisme, som betyder, at vi kan følge pengene og den effekt, de skaber, sådan at vi kan få lavet en egentlig beregning af "return on investment".

Nikolaj Villumsen pegede på, at mens der tidligere havde været en udvikling i retning af færre fejl, sker der nu faktisk en øgning af det "budgetrod", der er. Det kan Enhedslisten ikke støtte, så partiet siger nej til forhandlingsoplægget

Pia Adelsteen kunne ikke tilslutte sig forhandlingsoplægget.

Hun roste, at man begynder at stille krav til, hvordan pengene bliver anvendt, altså ser på merværdien.

Hun fandt det problematisk, at fejlprocenten er steget på nogle områder, mens udviklingen hidtil har gået i en positiv retning.

Hun var enig med Lykke Friis i, at vi aldrig når ned på nulfejl, men hvis der havde været tale om en privat virksomhed med den fejlprocent, ville der have lydt et ramaskrig.

Økonomiministeren takkede de partier, som havde givet tilslutning til forhandlingsoplægget, og takkede for anerkendelsen af, at regeringen har sat fokus på merværdien. I øvrigt ville man tage initiativ til at følge sagen om merværdi op.

Hun var enig med Lykke Friis og Pia Adelsteen i, at man ikke kan have nulfejl. Hvor mennesker bogfører, sker der fejl. Ellers ville der ikke være arbejde til revisorerne. Der bliver faktisk arbejdet på at få fejlprocenten ned. Revisionsretten har også peget på steder, hvor Danmark ikke har haft hel styr på det, og vi er gået i gang med at se på, hvordan vi kan gøre det bedre. De fleste fejl optræder dér, hvor det både er landene selv og Kommissionen, der har kompetencen.

Økonomiministeren havde ikke præsent, om der var en egentlig aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, sagde hun til Lykke Friis, men da hun som rådsformand mødtes med Parlamentets udvalg, havde der været en helt central diskussion om, hvordan landene kunne tage et større ansvar. Økonomiministeren tilføjede, at som bekendt er der en konflikt mellem Parlamentet og Rådet om, hvem der skal godkende Rådets budget.

Hun kunne ikke rigtigt følge det, Merete Riisager sagde om tillid, og pointerede, at det, at der er fejl i transaktionerne, ikke er det samme som, at der er tale om snyd og bedrag. Derfor giver fejlene ikke anledning til, at der bliver mistillid.

Merete Riisager forstod godt, at fejl ikke er ensbetydende med bedrag, men alligevel mente hun godt, den store fejlprocent kunne berøre tilliden.

Hun spurgte, om Danmark vil være en drivende kraft, når man skal følge spørgsmålet om merværdi op, og arbejde for at få skabt en mekanisme, som kan følge pengene, når de kommer ud til landene. Så får man et bedre grundlag for at diskutere, hvad EU skal gøre mere af, og hvad EU ikke skal gøre mindre af.

Lykke Friis syntes, det var ved at brede sig en stemning af, at der er sket et tilbageskridt. Sådan havde hun ikke læst papirerne, og sådan havde hun heller ikke hørt økonomiministeren.

Pia Adelsteen replicerede, at revisorer aldrig bliver arbejdsløse, for de skal tjekke, om der er fejl, uanset om der er nogen.

Økonomiministeren kunne ikke på stående fod redegøre for, hvordan man ville arbejde videre med merværdien, sagde hun til Merete Riisager, men det kan udvalget eventuelt stille et skriftligt spørgsmål om.

Økonomiministeren delte fuldstændig Lykke Friis' synspunkt og pegede på, at der ikke er tale om et stort tilbageskridt. Hun betegnede det som et lavt tal, når fejlene ligger under 4 pct.

Pia Adelsteen replicerede, at når det acceptable niveau er 2 pct., er 4 pct. imervæk "dobbelt op".

Økonomiministeren pointerede, at vi gør, hvad vi kan, for at få landene til at tage fejlene alvorligt. Når fejlprocenten er steget fra 3,7 til 3,9 pct., er det bl.a., fordi man er gået længere ned i detaljen. Set ovenfra går det den rigtige vej.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

3. Retningslinjer for EU-budgettet for 2014

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Forberedelse af G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde den 14.-16. februar 2013

– *Generel indstilling*

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Økonomiministeren: Pointen med at tage en drøftelse af det G20-finansministeremøde, som holdes den 14.-16. februar, er, at EU gerne skal stille med en fælles holdning. Det kan lyde banalt, men det er det ikke nødvendigvis. Bl.a. fordi flere EU-lande sidder i G20 i egen ret. Derfor er det ikke helt så ukontroversielt, som det kunne lyde. EU vil være repræsenteret ved det irske EU-formandskab og af Kommissionen.

Ikke overraskende – det tror jeg i hvert fald det vil være for de færreste – ventes G20-mødet at fokusere på den aktuelle økonomiske situation, implementeringen af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, styrket finansiel regulering og tilsyn, finansiering af investeringer, emner der relaterer sig til IMF samt bæredygtighed på energiområdet, råvarer og klimafinansiering.

Det ventes, at vi kan opnå enighed om en EU-holdning, der lægger vægt på:

1. At EU har gjort yderligere fremskridt i krisehåndteringen. Fremskridtene inkluderer enighed i Rådet i december 2012 om den fælles tilsynsmekanisme, godkendelse af 2. udbetaling under låneprogram nr. to til Grækenland og virkeliggørelse af programmet, som skal tilføre kapital til – altså rekapitalisere – de spanske banker.
2. At det er afgørende at fortsætte reformer, som retter sig mod nogle af de ubalancer, der er i de forskellige G20-lande, herunder også at arbejde med, hvad der kan give os en stærkere viden om, hvad der virker – altså indikatorer som siger: Jamen går det egentlig fremad med hensyn til at få bedre strukturer bl.a. på arbejdsmarkedet?
3. At G20 skal fastholde en ambitiøs dagsorden for at styrke finansiel regulering og tilsyn.
4. At de drøftelser, der er om at revidere IMF's formel til beregning af IMF-landenes kvoter, skal forblive forankret i IMF, samt at BNP og åbenhed fortsat skal være de vigtigste variable i kvoteformlen. Når det er interessant, er det fordi der er en tendens til, at G20-landene mener, de godt kan ordne det for sig selv. Når de så er blevet enige, kan IMF få lov til at følge bagefter. Men det er faktisk et IMF-anliggende, og det er klart, at vi har en stærk interesse i, at diskussionen fastholdes i IMF. Spørgsmålet om, hvorvidt åbenhed om økonomien og BNP skal indgå i kvoteformlen, betyder faktisk en hel del også set med nationale danske briller.

Hvis vi kan lande det dér, vil vi støtte den fælles EU-holdning. Det regner vi med kommer til at ske.

5. Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0750, KOM (2012) 0752

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 195 (side 642, senest behandlet i EUU 18/1-13)

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 428, senest behandlet i EUU 30/11-12)

Økonomiministeren: Vi skal vedtage rådskonklusioner på grundlag af Kommissionens vækstundersøgelse for 2013. Vi drøftede på det sidste møde i Europaudvalget, hvor jeg forelagde undersøgelsen.

Pointen er, at konklusionerne er et input til de økonomisk-politiske anbefalinger, som skal vedtages på Det Europæiske Råds møde i marts den 14.-15. marts. Når man så har vedtaget dem, forventes landene at lægge øret til og tage de overvejelser ind i deres nationale stabilitets- og konvergensprogrammer.

Det udkast til konklusion, som ligger, understreger, at der stadig væk er endog særdeles væsentlige udfordringer, når det drejer sig om vækst og gæld. Styrkelse af tillid og fornyet vækst, sikring af sunde og holdbare offentlige finanser, forbedret konkurrenceevne samt udvikling af optimale betingelser for holdbar vækst og jobskabelse på længere sigt er hovedprioriteterne.

Konklusionerne peger også på, at landene bør prioritere vækstskeabende områder såsom uddannelse, forskning, innovation og arbejdsmarkedsreformer, sådan at der bliver skabt flere jobs, især for unge. Indsatsen på europæisk niveau skal også bidrage til vækst og jobskabelse, bl.a. ved at udnytte det potentiale og de muligheder, der ligger i næste generation af det indre marked. Vi har talt om det her flere gange.

Som vi ser det, udgør konklusionerne et meget godt input til forårstopmødet. Derfor støtter vi dem.

Lykke Friis syntes, det i relation til langtidsbudgettet var interessant, at det bliver fremhævet, at man skal se på initiativerne i job- og vækstpagten fra juni 2012, herunder indførelse af projektobligationer og kapitaludvidelsen i Den Europæiske Investeringsbank.

Nikolaj Villumsen pegede på, at vi hovedsageligt eksporterer til andre EU-lande, og eftersom de fører en stram nedskæringspolitik, taber vi arbejdspladser i Danmark. Det syntes han var en rigtig trist udvikling. I den forbindelse nævnte han, at Europaudvalget havde været i Irland, som lever op til alt, hvad man kan ønske, som har en eksportorienteret økonomi, og som er konkurrencedygtig med lave lønninger og lave selskabsskatter. Landet er bare ikke i stand til at sælge deres produkter, fordi der ikke er nogen, der har råd til at købe dem. På den baggrund

rejste han spørgsmålet, om man skal fortsætte denne onde cirkel med nedskæringer.

Lisbeth Bech Poulsen ville gerne høre, hvordan det går med den vækstpagt, som blev vedtaget under dansk formandskab, især med hensyn til håndteringen af arbejdsløsheden og konsekvenserne af krisen. I den forbindelse pegede hun på, at både statsministeren og Barroso var inde på, at det ikke gik så hurtigt, som man kunne ønske sig.

Økonomiministeren nævnte i svaret til Lykke Friis, at Danmark har underskrevet lånedokumentet vedrørende Den Europæiske Investeringsbank, så pengene kan komme ud at arbejde.

Økonomiministeren sagde i anledning af Nikolaj Villumsens betragtninger om nedskæringspolitikken, at i Danmark ligger vi lige under målet på de 3 pct. Der er ikke en stor sikkerhedsafstand, og følsomheden er ret stor. De 3 pct. af BNP betyder et underskud på ca. 50 mia. kr., hvilket økonomiministeren ikke ville betegne som småpenge. Vi bruger altså flere penge, end vi har. Økonomiministeren mente, underskuddet lå på et niveau, hvor det er håndterbart.

Vi satser selvfølgelig på at gøre den vækst- og jobpagt til virkelighed, som blev vedtaget under det danske formandskab, sagde økonomiministeren til Lisbeth Bech Poulsen.

6. Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer, scoreboardrapport 2013

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0751

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2010) 0527 – bilag 2 (Finansministeriets notat af 1/4-11

om indikatorer og scoreboard om overvågningen af

makroøkonomiske ubalancer)

KOM (2011) 0615 – svar på spørgsmål 3

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 426, senest behandlet i EEU 30/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 442 (side 898, behandlet i EEU 12/3-12) (scoreboard-rapport 2012)

Økonomiministeren: Der er lavet noget, der hedder scoreboardrapporten 2013. Rapporten lægger op til dybdegående analyser af 14 lande, fordi der har været indikationer på, at ikke alt er fuldstændigt, som det skal være. Derfor giver det god mening at gå i dybden og se, om der er noget at komme efter – om jeg så må sige. Der er også noget vedrørende Danmark. Det er Kommissionens vurdering, at de 14 lande, herunder Danmark, har mulige ubalancer. Det er altså ikke en konstatering af, at de er der, men at de kan være det. Det er jo hele ideen med at få en indikator, som kan begynde at lyse. Hvis den begynder at lyse, så går man i dybden og ser: Er der så et eller andet, som vi skal gøre noget ved?

Rapporten peger på, at der fortsat er en række udfordringer i EU-landene. Det gælder især i forhold til høj gældsætning og landenes betalingsbalance- og konkurrenceevnepositioner. Kommissionen vurderer samtidig, at der er en tilpasning i gang, særligt i lande med meget store udfordringer.

Hvad angår Danmark peger Kommissionen igen i år dels på konkurrenceevnen og dels på den private bruttogæld som mulige ubalancer. Kommissionen bemærker imidlertid, at der er sket forbedringer på begge områder.

På Økofin skal vi vedtage konklusioner om rapporten som input til analyser af de 14 lande. Analyserne ventes at være færdige i marts. Så vil vi vende tilbage til sagen i Økofin.

I udkastet til konklusioner er der lagt op til, at vi fra Rådet:

1. Noterer os, at mange landes økonomier fortsat er væsentligt udfordrede af ubalancer, men at der er en tilpasning i gang.
2. Tilslutter os Kommissionens udpegning af 14 lande til dybdegående analyser.
3. Understreger behovet for en fokuseret og effektiv gennemførelse af hele den procedure, der handler om makroubalancer, og at man skelner mellem lande med forskellige udfordringer. Altså at man ikke behandler alting ens, men siger: Det er faktisk forskel på, hvad det er for nogle udfordringer, man har, og dem forholder vi os så til.

Fra regeringens side støtter vi det foreliggende udkast til konklusioner, fordi vi synes, det på en troværdig måde gør det klart, at vi gør de beslutninger til virkelighed, som blev truffet, dengang vækst- og stabilitetspagten blev reformeret.

Når det gælder Danmark, er regeringen indforstået med nærmere analyser af Danmarks udfordringer. Regeringen er som bekendt enig i, at vi har en udfordring, når det drejer sig om konkurrenceevnen, og det er ambitionen at styrke konkurrenceevnen, herunder gennem højere produktivitet. Det vil i hvert fald på kort sigt være en fordel for konkurrenceevnen. Vi mener ikke, at den private bruttogæld udgør en risiko for vores finansielle stabilitet, for den bruttogæld, vi har, modsvares af aktiver – de meget store formuer der er i form af boliger, finansiell opsparing og pensionsopsparing. Det er også vurderingen, at Danmark har taget en del af tilpasningen med hensyn til den private gældsætning, som jo steg væsentligt i årene inden krisen. Vi ser et helt andet opsparingsmønster i dag.

Pia Adelsteen pegede på, at man på det sidste ordinære møde i Europaudvalget havde hørt om, at Kommissionen i relation til de makroøkonomiske ubalancer i Danmark havde fokuseret en del på den private gæld. Nu siger økonomiministeren, at hun ikke er enig i, at den private danske gæld udgør en trussel, fordi der ligger værdier bag. På den baggrund bad hun økonomiministeren forklare, hvorfor Kommissionen fokuserer så meget på den private gæld.

Økonomiministeren svarede, at Kommissionen ser på, om vi ligger over eller under gennemsnittet, og så "bonner Danmark klart ud". I Danmark er der imidlertid også mange aktiver i form af mursten og pensionsopsparing. Det vil vi forklare Kommissionen, og lade den konstatere det ved selvsyn.

Pia Adelsteen bad om, at den dybtgående analyse af de makroøkonomiske ubalancer bliver sendt til Europaudvalget. Hun tilføjede, at hun var enig med økonomiministeren i, at der er værdier bag danskernes private gæld.

Økonomiministeren svarede, at analysen af gælden vil blive offentliggjort og lagt ud på nettet. I øvrigt er det danske realkreditsystem det mest stresstestede finansieringssystem i verden, hvilket regeringen forklarer Kommissionen, og hvilket man godt må gøre europaparlamentarikerne opmærksom på, når man møder dem.

7. Rapporten om finanspolitisk holdbarhed 2012

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3220 – bilag 1 (samlenotat side 38)

[Kommissionens rapport om finanspolitisk holdbarhed 2012](#)

[Kommissionens aldringsrapport 2012](#)

Økonomiministeren: Sidst men naturligvis ikke mindst skal vi behandle rapporten om finanspolitisk holdbarhed 2012.

Her skal vi vedtage rådskonklusioner om den langsigtede holdbarhed af EU-landenes offentlige finanser. Det sker på baggrund af at Kommissionen har lavet en holdbarhedsrapport. Rapporten vurderer størrelsen af de tilpasninger i finanspolitikken, som er nødvendige for at forholde sig til de udfordringer, der er, når det drejer sig om holdbarhed – givet de underskud, de gælds niveauer og de demografiske ændringer, som vi kender i dag.

Rapportens centrale analyse vurderer den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt. Det kaldes indikator S2. Analysen viser det såkaldte holdbarhedsgab. Man skal ikke tage det med gab bogstaveligt. Jeg kan allerede høre, at formanden griner. Det er ikke kedeligt. Det, der er til diskussion, er: Er der en permanent forbedring af den primære strukturelle saldo? Så ved vi meget mere om, hvad det er for en regning, vi så at sige skubber videre foran os. Det er egentlig det, som diskussionen drejer sig om, selv om det er viklet ind i økonomiske termer. Med andre ord: Hvor meget skal finanspolitikken strammes, hvis man herefter skal kunne fastholde niveauer for de skatter og velfærdsydelser, vi har, og samtidig stabilisere gælden? Det er det, som er til debat. Man kan reducere den påkrævede stramning, hvis man gennemfører reformer, som dæmper de fremtidige udgiftsstigninger, eller som øger indtægterne.

Forudsætningerne for rapportens beregninger er de fremtidige stigninger i de aldersrelaterede udgifter og den nuværende offentlige gæld samt den rentebyrde, som gælden selvfølgelig trækker med sig – og så den strukturelle saldo i 2014.

I gennemsnit er der et gab – altså en udfordring når det kommer til holdbarhed – som peger på, at EU-landene skal stramme finanspolitikken med 2,6 pct. af BNP for at sikre den langsigtede holdbarhed. Landenes reformer i de seneste år har trukket i den rigtige retning siden den seneste rapport fra 2009.

Rapporten peger på, at Danmark har et holdbarhedsgab på ca. 2,6 pct. af BNP, hvilket svarer til gennemsnittet. Der er nogle forbehold, som det er vigtigt – synes jeg – at lægge sig på sinde. Først og fremmest at den måde, EU beregner struktursaldoen på, ikke er retvisende for Danmark. Det er ikke nogen ligegyldig information. Vi har diskuteret regneregler og forbehold og nødvendigheden af at have beregningsmetoder, som – om jeg så må sige – virker på jorden i det konkrete land. Regeringens egne vurderinger peger på, at de offentlige finanser er holdbare på lang sigt. Det samme gør Det Økonomiske Råds vurderinger.

Uanset disse diskussioner er rapporten et vigtigt bidrag til at styrke analysen af: Hvor er landene egentlig udfordret, når det kommer til holdbarhed? Den understøtter selvfølgelig også landene i at gennemføre reformer, så man i tide håndte-

rer de problemer, vi kommer til at stå med. Altså hele balancen mellem: Hvad skal der til, for at skatterne ikke lige pludselig tordner deropad, eller at gælden ikke lige pludselig kommer ud af kontrol? Derfor giver rapporten en meget god retning, når det gælder om at forebygge nogle af de ting, vi har set i disse år.

I rådskonklusionerne bliver der lagt vægt på det fortsatte behov for reformer på pensionsområdet, ældrepleje og sundhedsområdet. Mange lande har fortsat brug for reformer, der forlænger arbejdslivet. F.eks. har vi herhjemme gjort det, at vi har levetidsreguleret pensionsalderen. Det er et meget godt eksempel på, hvordan man kan arbejde inden for dette felt. Man diskuterer også større fokus på de voksende sundhedsudgifter, samtidig med at der fortsat sikres universel adgang – altså adgang for alle – når det drejer sig om sundheds- og plejeydelser. Konklusionerne opfordrer derfor landene til at fremlægge holdbarhedsstrategier i deres kommende stabilitets- og konvergensprogrammer.

Regeringen støtter konklusionerne og vurderer, at Danmark er blandt de lande, der både har gjort og gør en indsats for at sikre den finanspolitiske holdbarhed.

Nikolaj Villumsen pegede på, at det, Enhedslisten advarede imod, da vi tiltrådte finanspagten, nu viser sig at være en realitet. Når EU's beregningsmetode ikke passer med virkeligheden i Danmark, hvordan kan man så vide, at den passer med virkeligheden i andre EU-lande?

Han fandt det bemærkelsesværdigt, at vi taler så meget om ældrebyrden og om, at vi kommer til at mangle arbejdskraft, når ungdomsarbejdsløsheden er på 18 pct., og vi har 26 millioner arbejdsløse i EU. I den situation kunne han ikke forstå, at man koncentrerer sig om at løse et problem, som måske kan opstå på et tidspunkt. Der er jo fri bevægelighed for arbejdskraften i EU, men når man regner på, om vi kommer til at mangle arbejdskraft, regner man det kun ud nationalt og tager ikke hensyn til, at folk strømmer fra Irland, de baltiske lande og Sydeuropa til de mere velstående lande. Der er derfor ingen, der siger, at vi overhovedet kommer til at mangle arbejdskraft.

Finn Sørensen hæftede sig ved, at økonomiministeren fortalte, at der var uenighed om, hvordan man skal beregne det strukturelle underskud, og spurgte, hvem der bestemmer, hvis der er uenighed om dette mellem Danmark og Kommissionen.

Han spurgte, om det er rigtigt, at Kommissionen mener, man godt kan skabe strukturel balance ved at øge indtægterne.

Pia Adelsteen ville ligesom Finn Sørensen gerne vide, hvem der bestemmer, hvis der er uenighed om beregningen af den strukturelle saldo, og hvilke konsekvenser det kan have, hvis det er Kommissionen, der i sidste ende bestemmer.

Der står, at man skal sikre et passende udbud af sundhedsydelser af en vis kvalitet. Hun spurgte, hvad der ligger i "et passende udbud" og i "af en vis kvalitet".

Økonomiministeren svarede på spørgsmålene om beregningsmetoder, at det, vi lægger til grund, er den danske måde at beregne den strukturelle saldo på. Det er slået fast i budgetloven. Det hænger sammen med, at den danske økonomi er

præget af stærkt svingende indtægter fra pensionsbeskatningen og fra Nordsøen. Det samme gør sig ikke gældende i Rumænien. Vi har slået fast, at det er nødvendigt for os at have en retvisende beregning. Hvis andre lande har problemer med standardberegningen, må det være et anliggende for dem. Økonomiministeren tilføjede, at hun syntes, vi havde mødt fin forståelse for vort synspunkt, og mente, der var en god dialog med Kommissionen. Hun forstod også godt, at EU mener, man skal forholde sig til den strukturelle saldo på en ensartet måde. I øvrigt henviste økonomiministeren til, at hun tidligere havde svaret på, hvad forskellen var på de forskellige måder at beregne den strukturelle saldo på, og at man ville fremsende formlen.

Med hensyn til demografien sagde økonomiministeren til Nikolaj Villumsen, at der føres længere økonomiske diskussioner om, hvorvidt man skal forholde sig til de problemer, der er nu, eller skal se på de problemer, der opstår om 5-6 år. Selv mente hun, man skal forholde sig til begge dele. Vi skal også forberede os på den tid, der kommer. Vi må erkende, at med den måde, befolkningen er sammensat på i Europa, kommer der flere ældre, som har behov for omsorg og pleje. Økonomiministeren oplevede det ikke sådan, at der er en gigantisk reserve af mennesker, der kommer til Danmark for at søge arbejde.

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen, at når ordene vedrørende sundhedsydelse er så "rummelige", hænger det sammen med, at det er et nationalt anliggende. Hun syntes, det var meget væsentligt, at man udvikler sundhedsvæsenet og ser på, hvilken kvalitet man tilbyder patienterne.

Finn Sørensen kvitterede for, at man får formlen. Men det, han spurgte om, var, hvem der bestemmer, hvis der er uenighed mellem Danmark og Kommissionen med hensyn til den strukturelle saldo. Det var et af de spørgsmål, man ikke fik svar på, inden regeringen og folketingsflertallet insisterede på at tage stilling til finanspagten.

Han gentog sit spørgsmål om, hvorvidt Kommissionen er enig i, at rent principielt er der ikke noget i vejen for, at man skaber strukturel balance ved at øge indtægterne, idet han tilføjede, at han godt var klar over, at Kommissionen ikke synes, det er en god idé.

Pia Adelsteen spurgte, hvorfor EU overhovedet beskæftiger sig med sundhedsydelse, når det er et nationalt anliggende.

Hun hæftede sig ved økonomiministerens udtalelse om, at hvis andre lande havde problemer i forhold til beregningsmetoden for den strukturelle saldo, så måtte de selv håndtere det, og spurgte på den baggrund, hvad man så overhovedet kunne bruge holdbarhedsrapporten til.

Økonomiministeren svarede Finn Sørensen, at vi ifølge budgetloven selv bestemmer, hvordan vi beregner den strukturelle saldo. Hvis Kommissionen kommer med henstillinger til os, sker det ikke på baggrund af Kommissionens generelle metode.

Det er fuldstændig rigtigt, at man kan få strukturel balance ved at øge skatten. Hun tilføjede, at man kan tage en politisk diskussion om, hvorvidt det er en god idé, og her var hun nok ikke enig med Finn Sørensen.

Økonomiministeren sagde til Pia Adelsteen, at hun syntes, det var fair nok, at Kommissionen udtalte sig om sundheden, idet hun gjorde opmærksom på, at Kommissionen ikke siger, vi skal gøre sådan og sådan, når det drejer sig om sundhedsydelse eller omsorgen for de ældre. I øvrigt mente hun, det var ret imponerende, at vi har sikret fri og lige adgang til sundhedsydelser for det beløb, vi bruger, mens man ikke har lige adgang i USA, som bruger tre gange så meget på sundhed.

Over for Pia Adelsteen gentog økonomiministeren, at man ikke kan nøjes med at diskutere holdbarheden. Den strukturelle saldo er interessant, fordi den viser, hvordan det er, hvis man renser for konjunkturerne. For en række lande giver EU's beregninger faktisk rigtig god mening, idet de giver et generelt billede. Men hvis Kommissionen skal handle, bliver den nødt til at gå ud fra nogle tal, som er retvisende.

Finn Sørensen spurgte, om han skulle forstå økonomiministerens svar sådan, at vi har fået en skriftlig garanti fra Kommissionen for, at en eventuel henstilling til Danmark vil bygge på den danske beregningsmodel.

Økonomiministeren svarede, at det egentligt begrænsende i en dansk sammenhæng er den lov, vi selv har vedtaget. Ifølge den må det strukturelle underskud ikke være mere end ½ pct. af BNP, for så risikerer vi at overskride grænsen på de minus 3 pct., når det gælder det faktiske underskud. Hun tilføjede, at hun altid var meget forsigtig med at give garantier, men i forbindelse med budgetloven forsikrede vi os så langt, som vi syntes vi kunne. Hun ville gerne vende tilbage til mekanismen, hvis vi nogen sinde skulle komme i en situation, hvor Danmark får en henstilling igen.

Finn Sørensen var godt klar over, at regeringen mente, dens forvaltning af budgetloven gjorde, vi kommer til at ligge "under radaren", men derfor er det alligevel vigtigt at få afklaret det principielle. Han måtte konstatere, at vi ikke har fået nogen garanti fra Kommissionen.

Økonomiministeren gentog, at en henstilling baserer sig på de faktiske tal, som er konstaterbare. Hun tilføjede, at Kommissionen har godkendt budgetloven og ikke har nogen kompetence til at forlange den ændret. Sådan som økonomiministeren havde forstået hele forløbet, kan Kommissionen ikke anfægte den måde, vi gør det på, hvis vi holder os inden for budgetlovens rammer.

Finn Sørensen hæftede sig ved økonomiministerens udtalelse om, at "sådan som hun havde forstået forløbet ...", og bad om en skriftlig redegørelse.

NOT **Økonomiministeren** lovede en sådan.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3223 (konkurrenceevne) den 18.-19. februar 2013

Dagsordenspunkt 1 og 3-4 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 hører under Miljøministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 5 og 6 hører under Videnskabsministeriets ressort.

Erhvervs- og vækstministeren forelagde dagsordenspunkterne 1-4, og ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser forelagde dagsordenens punkter 5 og 6.

Erhvervsministeren: Jeg vil i dag forelægge dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 19. februar 2013. Dagsordenen består af 3 sager, som jeg vil fremlægge til orientering.

Derudover vil jeg forelægge én sag til tidligt forhandlingsoplæg.

Uddannelsesministeren: Det er et forholdsvis kort rådsmøde. Der er to sager på dagsordenen på mit område, nemlig dagsordenens punkt 5 og 6, og begge forelægges til orientering. Jeg vil desuden afslutningsvist give udvalget en status for sag C-46/12, LN, ved EU-Domstolen.

1. Det europæiske semester 2013

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0750, KOM (2012) 0752, KOM (2012) 0573

Rådsmøde 3223 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 195 (side 642, senest behandlet i EUU 18/1-13)

Erhvervsministeren: Sagen er sat på dagsordenen til udveksling af synspunkter. Status for initiativerne i henholdsvis akten for det indre marked I og II vil også blive behandlet i forbindelse med dette punkt.

Regeringen støtter generelt initiativer, som styrker det indre marked, og som har til hensigt at skabe beskæftigelse, vækst og styrke EU's konkurrenceevne.

Relanceringen af det indre marked står centralt i den nuværende krisesituation, da et stærkt og velfungerende indre marked er et af værktøjerne for at få vækst tilbage i Europa.

Regeringen er derfor enig med Kommissionen i, at der er behov for et fortsat fokus på det indre marked.

Regeringen hilser i den forbindelse statusrapporten for det indre marked velkommen.

Pia Adelsteen henviste til, at der i forbindelse med vækstundersøgelsen står, at man vil se på nødvendigheden og rimeligheden af en regulering af liberale erhverv, navnlig faste tariffer, og begrænsninger i selskabsstrukturen og aktiebesiddelser. Hun spurgte, om det betyder, at man vil forbyde de selskabsformer, vi kender, og om det også betyder, at man vil bestemme, hvor mange aktier folk kan have.

Der står også noget om, at man på transportmarkedet skal sikre en effektiv konkurrence på jernbanemarkedet med lige adgang til infrastruktur. Det havde hun stor forståelse for. Hun pegede dog på, at der er nogle steder, hvor der er mange, der gerne vil bringe post ud, f.eks. i København, mens det er de færreste, der vil gøre det, når det drejer sig om Læsø. Nogle steder må man sige, at det skal bare være der, også når det gælder offentlig trafik.

Erhvervsministeren svarede, at det europæiske semester ikke berører de selskabsretlige regler i Danmark og Europa.

I relation til jernbaner sagde erhvervsministeren, at regeringen er i gang med at analysere Kommissionens forslag til 4. jernbanepakke, og når den analyse er færdig, vil den fastlægge sin holdning.

2. REACH

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0572, KOM (2013) 0049

Rådsmøde 3223 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Erhvervsministeren: Denne sag drejer sig om EU's kemikalielov, kaldet REACH. Sagen er sat på dagsordenen til udveksling af synspunkter.

Sagen består af tre punkter.

Det drejer sig for det første om Kommissionens gennemgang af, hvordan EU's generelle kemikalielovgivning fungerer i praksis efter at have været implementeret i snart 5 år.

Jeg forventer, at Kommissionen ikke ser behov for gennemgribende ændringer af reglerne, men vil vurdere, at der kan være behov for ændringer i bilagene til reglerne, ligesom jeg forventer en drøftelse af implementeringen af REACH i de forskellige medlemslande.

Den anden del drejer sig om Kommissionens meddelelse om nanomaterialer.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen og er enig i, at nanoteknologi har potentiale til at kunne skabe nye produkter og fremme innovation og konkurrenceevne i EU.

Nanomaterialer er også et vigtigt element i EU's ressourcestrategi. Teknologien kan potentielt medvirke til at reducere anvendelsen af ressourcer og forbedre miljøet.

Regeringen er opmærksom på, at nogle forbrugere er utrygge ved de nye materialer og teknologier, hvilket kan udgøre en risiko for de teknologiske, miljømæssige og økonomiske gevinster ved nanoteknologi.

Regeringen ser derfor gerne en bedre dokumentation af sikkerheden ved produktion og anvendelse af nanomaterialer.

Regeringen kan på den baggrund støtte, at der på kort sigt foretages ændringer, så nanomaterialer dækkes bedre af EU's kemikalielovgivning.

Regeringen kan på længere sigt støtte, at nanomaterialer håndteres på tværs af EU-lovgivningen med registreringskrav og dokumentation for produkter, der indeholder nanomaterialer.

Det tredje emne har fokus på køreplanen for at optage særligt problematiske stoffer på den såkaldte kandidatliste, der skal sikre, at stofferne fremover kun kan markedsføres og anvendes, hvis de er godkendt af myndighederne.

Med problematiske stoffer menes for eksempel stoffer, der er kræftfremkaldende, giftige eller hormonforstyrrende.

Regeringen støtter initiativet.

Pia Adelsteen pegede på, at der står noget om, at usikkerheden vedrørende nanopartikler skal tages seriøst, idet det ellers vil indebære en risiko for, at de teknologiske, miljømæssige og økonomiske gevinster ved nanoteknologi bringes i

fare. I den anledning pegede Pia Adelsteen på, at man også skal tage højde for, at forbrugerne ikke bringes i fare. Nanopartikler er meget små. Hun vidste ikke, hvilken risiko de indebærer, men pegede på, at nogle gange opdager man det først, når der er gået 20 år.

Erhvervsministeren svarede, at formålet med forslaget lige præcis er at give forbrugerne tryghed og dermed bane vejen for en efterspørgsel.

3. Kommissionens 2020-handlingsplan for iværksætterkultur

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0795

Rådsmøde 3223 – bilag 1 (sammenfatning side 16)

Erhvervsministeren: Sagen er på dagsordenen til en orienterende debat.

Af handlingsplanen fremgår, at Kommissionen gerne vil frigøre Europas iværksætterpotentiale, fjerne eksisterende hindringer og styrke iværksætterkulturen i Europa.

Iværksættere er afgørende for innovation, vækst og jobskabelse i Europa og i Danmark. Regeringen har derfor også stort fokus på iværksætteri.

Kommissionen fremhæver i handlingsplanen, at det er vigtigt at sikre iværksættere gode rammebetingelser ved bl.a. at fremme iværksætteres adgang til finansiering, fremme brugen af it-løsninger, styrke iværksætterkompetencerne og fremme udviklingen af en stærk iværksætterkultur.

Regeringen hilser på den baggrund Kommissionens handlingsplan velkommen.

Lykke Friis kunne ikke dy sig for at komme med en bemærkning om, at når man i EU vil lave mentornetværk for kvindelige iværksættere, burde man måske se på, om nærhedsprincippet var overholdt.

Lene Espersen syntes, det var alle tiders, at man gjorde noget for at få flere iværksættere og små virksomheder. Hun var enig med Lykke Friis i, at mentornetværk for kvindelige iværksættere nok ikke var det, man skulle starte med.

Hun støttede op om, at man vil reducere de lovgivningsmæssige byrder for iværksættere – dog selvfølgelig ikke på områder hvor det berører beskyttelsesniveauet. Hun spurgte, om erhvervsministeren kunne komme med nogle bud på, hvor man kunne friholde iværksættere og mikrovirksomheder.

Pia Adelsteen pegede på, at blandt de seks områder, hvor man vil fremme iværksætttermiljøer, nævnes "nye forretningsmuligheder i den digitale tidsalder". Hun ville gerne vide, hvad det er for nogle nye forretningsmuligheder, ligesom hun gerne ville vide, om det er EU, der skal have ideerne, eller om det er dem, der gerne vil iværksætte noget.

Med hensyn til de administrative omkostninger, der er forbundet med mikrofinansieringsordninger, anbefaler Finansrådet, at man lægger forvaltningen i Vækstfonden. I den forbindelse spurgte Pia Adelsteen, om omkostningerne derved bliver mindre.

Erhvervsministeren sagde i anledning af Lykke Friis' bemærkning om mentorordninger for kvindelige iværksættere, at man kun vil lave fælleseuropæiske initiativer, hvis de komplementerer nationale indsatsen, eller hvis der klart er behov for fælleseuropæiske initiativer, som vil have en væsentlig positiv effekt på iværksætteri i Europa.

I anledning af Lene Espersens spørgsmål nævnte erhvervsministeren, at det reelle digitale indre marked er et vigtigt redskab til at reducere de lovgivningsmæssige byrder for iværksættere. Det gælder både i relation til kontakt med offentlige myndigheder og til andre virksomheder og kunder. Regeringen ser gerne de administrative byrder lettet.

Erhvervsministeren svarede på Pia Adelsteens spørgsmål vedrørende administrative lettelser, at udviklingen af det reelle digitale indre marked er vitalt for iværksættere, da digitale løsninger kan være med til at lette kommunikationen mellem dem og de offentlige myndigheder. Som eksempler nævnte hun bl.a. elektronisk fakturering og elektroniske offentlige udbud. Det vil desuden kunne give adgang til et større marked, uden at omkostningerne forøges.

Regeringen har ikke taget stilling til, om det vil blive billigere, hvis administrationen ligger i Vækstfonden. Der er ikke vedtaget noget budget.

FO 4. Revision af anerkendelsesdirektivet

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0883

Rådsmøde 3223 – bilag 1 (samlenotat side 25)

EUU alm. del (10) - bilag 355 (regeringens høringssvar af 31/3-11 vedr. evaluering af direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer)

KOM (2011) 0883 - bilag 3 (henvendelse af 12/10-12 fra Dansk Psykolog Forening om forslag til ændring af det europæiske kvalifikationsdirektiv)

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 18

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 140 (senest behandlet i EUU 7/12-12)

EUU alm. del (11) - bilag 553 (side 1247, behandlet i EUU 25/5-12)

Erhvervsministeren: Den sag, jeg vil nævne til tidligt forhandlingsoplæg, er revisionen af anerkendelsesdirektivet.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde som A-punkt.

Det overordnede formål med revisionen af anerkendelsesdirektivet er at gøre det nemmere for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat.

Direktivet fastlægger ikke regler om sikkerhed på arbejdspladser, beskæftiger sig ikke med arbejdsmiljøforhold og regulerer ikke ansættelsesforhold, herunder lønforhold i medlemsstaterne, og heller ikke udstationeringsforhold.

Revisionen af direktivet har til formål at gøre det mindre byrdefuldt for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i et andet medlemsland i EU.

Fuldt kvalificerede erhvervsudøvere kan være vigtige for at understøtte vækst og beskæftigelse i hele EU, men særligt hvis de let kan flytte derhen, hvor der er brug for kvalificeret arbejdskraft.

Det kræver, at deres kvalifikationer kan anerkendes i EU på en enkel og pålidelig måde i de enkelte lande.

Interessenterne i Danmark har grundlæggende haft tre bekymringer, som jeg kort vil adressere her, og som jeg også har drøftet med dem.

Den første vedrører princippet om delvis anerkendelse.

Delvis anerkendelse betyder, at man som EU-borger under visse forudsætninger kan få adgang til at udføre en del af et erhverv i en anden medlemsstat.

Der kan f.eks. være tale om en fuldt kvalificeret vejingeniør, som kommer til et EU-land, hvor man har bredt uddannede ingeniører til både vej og jernbane. I dette tilfælde vil delvis anerkendelse betyde, at ingeniøren kan få lov til at arbejde med veje, men ikke til at arbejde med jernbane.

Jeg vil gerne understrege, at anerkendelsesdirektivet ikke berører medlemslandenes kompetence til at indrette deres eget uddannelsessystem eller arbejdsgivers ret til at ansætte den bedst kvalificerede ansøger.

I forhandlingerne lægger regeringen vægt på, at integration af princippet ikke går længere end EU-Domstolens retspraksis, herunder at der sikres mulighed for undtagelse fra princippet i tilfælde, hvor undtagelsen er begrundet i tvingende almene hensyn.

Den anden bekymring drejer sig om sprogkrav.

Forslaget præciserer, at selve anerkendelsesprocessen ikke må blandes sammen med en kontrol af sprogkompetencer, idet der netop er tale om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Arbejdsgiveren har således – præcis som i dag – ret til at ansætte den ansøger, der er bedst egnet til det annoncerede stillingsopslag, og kan afvise ansøgere med henvisning til manglende sprogkundskaber eller uegnet faglig profil.

Den sidste bekymring, som jeg gerne vil adressere, er spørgsmålet om forhåndskontrol af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Direktivets regler gør, at der som hovedregel kan foretages kontrol af erhverv, hvor udøvelsen kan have konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed.

Der kan dog ikke foretages kontrol af de erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse – herunder visse håndværkerhverv – når betingelserne for automatisk anerkendelse er opfyldte. Dette element præciseres med revisionen.

Jeg vil i den forbindelse gerne igen slå fast, at anerkendelsesdirektivet ikke fastsætter regler om sikkerhed på arbejdspladser og ikke beskæftiger sig med arbejdsmiljøforhold.

FO Regeringen finder det vigtigt – og vil fortsat arbejde for – at få klarlagt, hvilke erhverv der kan og ikke kan foretages forhåndskontrol af.

Der er i den forbindelse lagt op til, at Kommissionen opdaterer og afklarer rækkevidden af aktiviteter, som i dag knyttes til enkelte erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse. Dette skulle gerne munde ud i en mere tidssvarende liste over erhverv, hvor automatisk anerkendelse finder anvendelse.

Grundlæggende er det regeringens opfattelse, at revisionen af anerkendelsesdirektivet kan effektivisere proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU.

Desuden støtter regeringen indførelsen af et frivilligt europæisk erhvervspas.

Samtidig arbejder regeringen for, at der fastsættes realistiske tidsfrister, så sagsbehandlingstiden i forhold til erhvervspasset ikke bliver for lang.

Regeringen støtter også, at man med forslaget moderniserer ordningen om automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på baggrund af fælles minimumskrav for bl.a. læger, sygeplejersker, farmaceuter og arkitekter.

Den eksisterende anerkendelsesordning fungerer rigtig godt, men på grund af den videnskabelige og teknologiske udvikling er der behov for at opdatere dele af ordningen, så den afspejler nutidens krav til kompetencer.

Regeringen lægger i den sammenhæng vægt på, at danske erhvervsudøveres muligheder for mobilitet ikke forringes som en konsekvens heraf. Ikke mindst er regeringen opmærksom på retsstillingen for unge, nyuddannede arkitekter, der i øjeblikket er ramt af ledighed.

Regeringen kan støtte de forslag, som retter sig mod styrkelse af patientsikkerheden. Det gælder f.eks. skærpet kontrol af sundhedspersoners sproglige kompetencer og indførelse af et advarselssystem for visse sundhedsfaglige erhverv, så medlemslandenes myndigheder kan udveksle informationer om personer, som er blevet pålagt ikke at praktisere i et EU-land. Som jeg nævnte før, skal personer altså stadig besidde de sprogkundskaber, som er nødvendige for at kunne udføre deres erhverv, selv om deres kvalifikationer i øvrigt anerkendes.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringen lægger vægt på, at anerkendelsessystemet fungerer på en måde, der sikrer, at de opgaver, der varetages af erhvervsudøvere i EU, er af høj kvalitet og har en høj faglig standard og således ikke kompromitterer forsvarlig erhvervsudøvelse.

Lykke Friis kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg. Hun havde ved læsning af papirerne og ved at høre på erhvervsministeren fået en opfattelse af, at "det rykker noget". Der er ingen tvivl om, at mobiliteten i Europa er meget lav. Hun spurgte, hvordan man vil kunne mærke konsekvenserne af forslaget.

Lykke Friis pegede på, at der også, bl.a. i artikel 7, stk. 4, er undtagelsesbestemmelser. Erhvervsministeren er inde på, at der er mulighed for undtagelser af hensyn til den offentlige sikkerhed og sundheden. Lykke Friis pegede i den forbindelse på, at det er vigtigt, at undtagelserne bliver tolket på en sådan måde, at der ikke bliver tale om at "sælge elastik i metermål".

Finn Sørensen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet han ikke mente, regeringen havde taget tilstrækkelig højde for de relevante bekymringer, der var fremført om, at direktivet kunne føre til social dumping. Han tilføjede dog, at dette ikke skulle opfattes som en sønderlemmende kritik, idet han godt kunne se, at man havde imødekommet nogle af bekymringerne.

IMCO-udvalget har afgivet en betænkning den 23. januar med nogle ændringsforslag, som Europa-Parlamentet endnu ikke har stemt om. Finn Sørensen spurgte, om erhvervsministeren har haft tid til at kigge på de ændringsforslag, der er kommet fra IMCO-udvalget, og om hun vil støtte dem, hvis de bliver vedtaget af Parlamentet, eller om der er nogle af dem, hun ikke vil støtte.

I den kommenterede dagsorden står der: "Regeringen er positiv over for forslaget om integrering i direktivet af princippet om delvis anerkendelse, men vil under forhandlingerne lægge vægt på, at man ikke går længere end EU-Domstolens retspraksis, herunder at princippet kan fraviges, hvis det er begrundet i tvingende almene hensyn." Han pegede på, at det er lidt andre formuleringer, der ligger i de skriftlige svar, han havde fået. Han spurgte, om der ligger det i det, at man også skal tage hensyn til tjenesteydernes sikkerhed og sundhed.

Tirsdag morgen havde Finn Sørensen uformelt stillet en stribe spørgsmål til ministeren. Han takkede for, at han havde fået skriftlige svar på dem lige inden mødet. På den baggrund ville han benytte en utraditionel måde at stille spørgsmål på, idet han punkt for punkt ville redegøre for, hvad han havde forstået, at erhvervsministeren ikke ville være med til. Så kunne erhvervsministeren modsige ham på de punkter, hvor han ikke havde ret. Han tilføjede, at han for så vidt angår den mere politiske del kun ville stille spørgsmål på de områder, hvor han sporede en vis uenighed med erhvervsministeren.

Han forstod, at erhvervsministeren:

1. Ikke ville støtte et krav om fjernelse af reglen om delvis adgang til lovregulerede erhverv.
2. Ikke ville modarbejde screeningen af de lovregulerede erhverv – idet han tilføjede, at han opfattede den som et første skridt til en senere yderligere EU-regulering.
3. Ikke ville sige nej til Kommissionens forslag om via delegerede retsakter at få adgang til at opdatere bilag 4, som handler om automatisk anerkendelse af uddannelser.
4. Ikke ville gå imod en lempelse af kravet om to års erhvervserfaring.
5. Ikke kan støtte, at en sprogtest skal indgå, inden man tager stilling til anerkendelse.
6. Ikke vil arbejde for, at medlemslandene kan kræve forhåndsgodkendelse af tjenesteyderne i bestemte erhverv som f.eks. stilladsarbejde.
7. Ikke vil arbejde imod Kommissionens forslag om at lempe bestemmelserne om forhåndskontrol af selvstændige tjenesteydere.

Merete Riisager kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet det indre marked og arbejdskraftens frie bevægelighed i Liberal Alliances optik er EU's hjerte eller kerne. Hun spurgte, om man havde et estimat for, hvad forslaget ville betyde for den danske jobskabelse.

Lene Espersen støttede forhandlingsoplægget, som lød rigtigt fornuftigt. Hun kunne se, at Den Danske Skiskole er glad for ændringerne, hvilket hun godt forstod, idet danskere, som stod på ski i Frankrig, havde haft vanskeligt ved at få danske skilærere med til børnene. I modsætning til Finn Sørensen syntes hun, det var alle tiders, at kvalificerede folk fik lov til at arbejde i et andet land. Hun støttede op om regeringens restriktive holdning, når det drejer sig om sundhedsvæsenet.

Pia Adelsteen henviste til, at hun havde stillet spørgsmål nr. 18 om, hvilke "ikke væsentlige bestemmelser" Kommissionen via delegerede retsakter kunne ændre, og indrømmede, at hun overhovedet ikke forstod svaret. Erhvervsministeren siger, at uddannelserne for læger, tandlæger og sygeplejersker ikke må forringes, men samtidig vil man give Kommissionen mulighed for via delegerede retsakter at præcisere, hvilke kundskaber og færdigheder der kræves.

Hun mente, der var relevans i nogle af Finn Sørensens spørgsmål, f.eks. vedrørende stilladsarbejdere. Det er et vigtigt område, fordi det kan få fatale følger, hvis de falder ned.

Erhvervsministeren svarede på Lykke Friis' spørgsmål om, hvorvidt det "rykkede noget" – altså om der overhovedet er nogen merværdi i det – at det var regeringens vurdering, at forslaget kan bidrage til at effektivisere anerkendelsesproceduren og gøre det mindre byrdefuldt for fuldt kvalificerede erhvervsudøvere, som derved får mulighed for at flytte derhen, hvor deres kvalifikationer kan anvendes, men hun havde ikke nogen tal.

Der er undtagelser for sikkerhed og sundhed og arbejdsmiljø, men de følger af traktaten. Sundhed og sikkerhed reguleres af arbejdsmiljødirektivet.

Erhvervsministeren var glad for, at det ikke var en sønderlemmende kritik, Finn Sørensen rejste.

IMCO-udvalget har stillet en række ændringsforslag, som Europa-Parlamentet skal stemme om, og som derefter skal forhandles mellem Rådet og Parlamentet. Det grundlæggende er, at retten til fri bevægelighed skal fremmes gennem en forenkling af proceduren. Samtidig skal der sikres et højt kvalitets- og sikkerhedsniveau for forbrugere og patienter. Det fremgår bl.a. af udvalgets betænkning, at erhvervsmæssig mobilitet er en nøglefaktor for konkurrenceevne og beskæftigelse i Europa og for 2020-strategien og det indre marked.

Erhvervsministeren svarede følgende på Finn Sørensens konkrete spørgsmål:

1. Regeringen er umiddelbart positiv over for forslaget om integrering af princippet om delvis anerkendelse ud fra det ræsonnement, at det kan styrke mobiliteten på tværs af EU's grænser. I forhandlingerne vil regeringen lægge vægt på, at integrationen af princippet ikke går længere end EU-Domstolens retspraksis, herunder at der sikres mulighed for undtagelse fra princippet, hvor undtagelserne er begrundet i tvingende almene hensyn.
2. Med hensyn til screening af lovregulerede erhverv finder regeringen, at det kan være relevant at undersøge, hvordan man kan finde frem til helt objektive kriterier, der tager hensyn til beskyttelse af patienter og forbrugere og tager hensyn til sundhed og sikkerhed eller andre almene hensyn.
3. Kommissionens adgang til at udstede delegerede retsakter sker under kontrol af Europa-Parlamentet og Rådet, og i forbindelse med vedtagelse af gennemførelsesretsakter skal et komitologiudvalg bestående af eksperter fra medlemslandene godkende forslaget, før det kan blive vedtaget.
4. Erhvervsministeren kunne ikke dele bekymringen vedrørende toårskravet. Undtagelsen gælder i tilfælde, hvor erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet. Som eksempel nævnte erhvervsministeren en situation, hvor et dansk håndboldhold rejser til Tyskland og gerne vil have sin egen fysioterapeut med.
5. Sproglige kvalifikationer indgår hverken efter det gældende direktiv eller efter forslaget, da direktivet har fokus på erhvervsmæssige kvalifikationer.

6. Med hensyn til stilladsarbejde skal de udenlandske tjenesteydere forhånds-godkendes, hvis de ikke kan bevise, at de opfylder de kvalifikationskrav, som er beskrevet i direktivet. Stilladset skal her i landet opstilles i henhold til de regler, der er gældende i Danmark.
7. Med hensyn til forhåndskontrol indeholder direktivet en præcisering af allerede gældende regler, hvilket betyder, at fuldt kvalificerede tjenesteydere med det påkrævede antal års erhvervserfaring automatisk får godkendelse. F.eks. kan en svensk gaffeltruckfører, som er selvstændig i Sverige, midlertidigt tage til København og arbejde uden forudgående kontrol af de danske myndigheder, men han skal selvfølgelig arbejde under de gældende regler.

I anledning af Merete Riisagers spørgsmål oplyste erhvervsministeren, at 5.500 i de seneste år har søgt om anerkendelse af deres kvalifikationer i andre lande, heriblandt 300 ingeniører og 250 stilladsarbejdere.

Hun svarede Pia Adelsteen, at såfremt Danmark i sin nationale lovgivning ikke ønsker at være omfattet af de forhøjede adgangskrav for sygeplejerske- og jordmoderuddannelsen, kan Danmark fravælge at implementere den regel. Danske uddannelseskrav inden for sygeplejerske- og jordmoderuddannelsen bliver ikke påvirket af de foreslåede ændringer, da vi herhjemme allerede i dag har et uddannelsesniveau, som svarer til forslaget. Erhvervsministeren tilføjede, at der er lagt op til, at forslaget om en praktikperiode efter det afsluttende farmaceutuddannelse udgår.

Med hensyn til delegerede retsakter og stilladsarbejdere gentog erhvervsministeren de svar, hun havde givet Finn Sørensen.

Finn Sørensen takkede for svarene. Han nævnte, at han også ville stille spørgsmålene gennem de sædvanlige kanaler, sådan at alle kunne læse svarene. Erhvervsministerens svar bekræftede ham i, at Enhedslisten ikke kan støtte mandatet.

Han fandt det helt i orden, at erhvervsministeren ikke havde haft tid til at forholde sig til ændringsforslagene fra IMCO-udvalget. Han gjorde dog opmærksom på, at der ligger nogle konkrete ændringsforslag, som man vurderer bliver vedtaget af Parlamentet, og nogle af dem går lidt videre end det, erhvervsministeren lægger op til i sit mandat.

Han havde forstået, at erhvervsministeren støtter Kommissionens forslag vedrørende delegerede retsakter, hvilket han var lidt betænkelig ved, når det drejer sig om automatisk godkendelse. Godt nok med en særlig kontrolprocedure, men sagen er ude af politisk kontrol.

Til sidst kom Finn Sørensen med den generelle bemærkning, at ganske vist griber forslaget ikke direkte ind i vores hjemlige uddannelsessystem, men man kunne frygte, at det ville gøre det indirekte og dermed påvirke niveauet for anerkendte uddannelser herhjemme, idet man giver tjenesteydere fra andre europæiske lande mulighed for at udøve de pågældende erhverv, selv om de har et lavere uddannelsesniveau. Det gælder især tjenesteydere fra en række østeuropæiske lande.

Pia Adelsteen var godt klar over, hvordan delegerede retsakter virkede. Det, der generede hende, var, at man ville lade Kommissionen bestemme, hvad der var "ikke væsentlige" retsakter, bl.a. når det gjaldt kravene til sundhedsuddannelser. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte forhandlingsoplægget.

Merete Riisager nævnte i anledning af erhvervsministerens bemærkning om merværdi, at udvalget har en dialog kørende med bl.a. økonomiministeren om begrebet europæisk merværdi, hvilket er aktuelt i forhold til spørgsmålet om iværksætternetværk. Derfor spurgte hun, om erhvervsministeren sammen med økonomiministeren ville tage teten til at få et værktøj, som kunne beskrive, om man får en merværdi.

Erhvervsministeren svarede Finn Sørensen, at hun havde indtryk af, at ændringsforslagene fra IMCO-udvalget generelt trak i den retning, Danmark ønskede. Europa-Parlamentet stemmer om forslagene den 20. februar, og hun så frem til at undersøge de af dem, der blev vedtaget, nærmere.

Hun gjorde i anledning af Pia Adelsteens bemærkninger opmærksom på, at uddannelseskravene løbende opdateres.

Erhvervsministeren syntes, det var en fin idé at undersøge, om der er en merværdi, sagde hun til Merete Riisager. Hun mente, der var tale om en hensigts-erklæring.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

5. Europa 2020 strategien:

a) Meddelelse om Innovation i EU og Innovations Indikatoren

– *Præsentation ved Kommissionen*

b) Årlig vækstundersøgelse

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0750

Rådsmøde 3223 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Uddannelsesministeren: Det første punkt, som hører under mit ansvarsområde, er som bekendt arbejdet med opfølgningen på Europa 2020 strategien og den overordnede økonomiske overvågning, der sker i regi af det europæiske semester.

I november 2012 blev Kommissionens årlige vækstundersøgelse fremlagt. Hver rådsformation behandler vækstundersøgelsen, og på forskningsdelen af Konkurrenceevnerådsmødet vil der være en politisk drøftelse af de uddannelses-, forsknings- og innovationsrettede dele.

Kommissionens vækstundersøgelse lægger bl.a. op til et fokus på vækstfremmende investeringer og rammebetingelser inden for eksempelvis forskning, innovation og uddannelse.

Fra dansk side er vi enige i vigtigheden af dette fokus, herunder at det er centralt at se på en effektiv udnyttelse af ressourcerne inden for området.

Som en del af den danske innovationsstrategi iværksættes der en lang række initiativer, hvor fokus er på at få mere ud af pengene.

6. Videnskabelig information:

a) Meddelelse fra Kommissionen til Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Bedre adgang til videnskabelig information: Større udbytte af de offentlige investeringer i forskning

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0401

b) Kommissionens henstilling om adgang til og bevaring af videnskabelig information

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3223 – bilag 2 (sammenfatning side 14)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 46 (side 40, senest behandlet i EUU 5/10-12)

Uddannelsesministeren: Dette punkt handler om at skabe bedre adgang til videnskabelige resultater.

Kommissionens meddelelse og henstilling om emnet blev præsenteret på rådsmødet i oktober 2012. På det kommende rådsmøde vil der være en politisk drøftelse af emnet.

Bedre adgang til forskningsresultater er af stor betydning for forskningen og mulighederne for at styrke innovation og økonomisk vækst i Europa.

Formålet med at skabe bedre adgang til forskningsresultater er dels at effektivisere de offentlige investeringer i forskning og udvikling, dels at sikre en bedre videndeling til private virksomheder.

Meddelelsen fremlægger forskellige modeller for, hvordan fri adgang til forskningsresultater sikres bedst muligt. Den peger eksempelvis på, at der er behov for en koordineret indsats på tværs af medlemsstaterne for at sikre en ensartet adgang til videnskabelig information.

Henstillingen opfordrer medlemslandene til at udarbejde politikker, der skal sikre bedre adgang til og bevaring af videnskabelige resultater.

Og hvad gør vi så i Danmark? Status er, at fem ud af otte danske universiteter har implementeret politikker på området.

Herudover offentliggjorde Danmarks Grundforskningsfond, Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd, Rådet for Teknologi og Innovation samt Højteknologifonden deres fælles "Open Access"-politik i juni 2012. Denne stiller krav til bevillingshavere om at publicere deres forskningsartikler med fri adgang.

Som en opfølgning på henstillingen vil regeringen i løbet af 2013 udarbejde en analyse med henblik på at undersøge en ensartet implementering af både fri adgang til forskningsartikler og på sigt tilgængeliggørelse af forskningsdata.

Forskning er grænseoverskridende, og det er vigtigt, at der er fælles regler om adgangen til forskningsresultater.

Det er derfor afgørende, at EU tager initiativ til at sikre en koordineret og ensartet tilgang til problemstillingen.

Set i det lys bakker Danmark op om Kommissionens arbejde med at sikre bedre adgang til forskningsresultater bl.a. via Horizon 2020.

8. Siden sidst – Sag ved EU-Domstolen

Uddannelsesministeren: Endelig vil jeg – som nævnt indledningsvist – kort orientere udvalget om status for sag C-46/12, LN, ved EU-Domstolen, som blev behandlet den 28. november 2012.

I sagen stiller Ankenævnet for Uddannelsesstøtte et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for økonomisk aktive unionsborgere og deres familiemedlemmer sammenholdt med opholdsdirektivets regler om unionsborgere og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt en person, der formelt set opfylder betingelserne for at kunne betragtes som vandrende arbejdstager, kan nægtes ret til studiestøtte, hvis personen er indrejst til værtsmedlemsstaten med henblik på dér som hovedaktivitet at følge en uddannelse.

Efter ankenævnets praksis har studerende ikke ret til SU, hvis de er indrejst til Danmark med det hovedformål at gennemgå en uddannelse i Danmark.

På baggrund af kritik fra ombudsmanden, der er uenig i nævnets praksis, har ankenævnet fundet, at der er opstået en berettiget usikkerhed om fortolkningen af EU-retten, og derfor har det været nødvendigt at forlægge spørgsmålet præjudicielt for EU-Domstolen.

Sagen er i virkeligheden juridisk set ret ukompliceret:

- Mener EU-Domstolen, at opholdsdirektivet medfører, at personer, der er indrejst med det hovedformål at studere, kan nægtes ret til studiestøtte, selv om de samtidig har erhvervsarbejde ved siden af studierne i et sådan omfang, at de ellers ville kunne betragtes som arbejdstagere?
- Eller mener EU-Domstolen, at traktatens bestemmelser om forbud mod diskrimination af vandrende arbejdstagere altid vejer tungest, så personer, der er indrejst for at følge en uddannelse på heltid, på baggrund af deres studiejob – på omkring 10-12 timer om ugen eller derover – automatisk kan få ret til SU?

Det forventes, at der afsiges dom den 21. februar uden forudgående udtalelse fra generaladvokaten.

Jeg vil skriftligt orientere udvalget, når dommen er afsagt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3222 (udenrigsanliggender) den 18. februar 2013

Udenrigsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender.

Indledningsvist vil jeg nævne, at der fortsat er en vis usikkerhed om de præcise forventninger til rådsmødet, idet udvalget denne gang – i lyset af vinterferien – har bedt om en tidlig forelæggelse. Det kan selvsagt ikke udelukkes, at flere af sagerne vil udvikle sig helt frem til afholdelsen af rådsmødet.

Alle sagerne er denne gang til orientering.

1. Sydlige naboer (Syrien)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3222 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 197 (side 688, senest behandlet i EUU 25/1-13)

Udenrigsministeren: Under dagsordenspunktet ”sydlige naboer” er det forventningen, at vi på rådsmødet særligt vil drøfte konflikten i Syrien. Fokus vil her blive på den forværrede humanitære situation og spørgsmålet om våbenembargoen.

Efter massiv fremgang for oprørerne i slutningen af 2012 er der i øjeblikket stilstand i positionerne. Kampene fortsætter dog med uformindsket styrke. Nedslidningen af regimets styrker fortsætter, men regimet udnytter fortsat sin luftoverlegenhed til at slå igen med stor brutalitet.

Ofte går angrebene hårdest ud over civilbefolkningen. Den humanitære situation forbliver dybt foruroligende, og den udvikler sig fortsat dramatisk, nu hvor vinteren for alvor er kommet til Syrien. Over 750.000 personer er flygtet ud af Syrien, mens mere end 4 millioner har akut behov for humanitær assistance.

Krisens omfang har medført, at FN har annonceret det højeste beredskab – niveau 3 – hvilket indebærer, at den ses som en megakrise, der forpligter FN's humanitært arbejdende organisationer til at levere maksimal humanitær respons.

På en international donorkonference i sidste uge i Kuwait opnåede man tilsagn for et samlet beløb på næsten 1,5 milliarder dollars. Danmark tager sin del af ansvaret for håndteringen af denne massive menneskelige katastrofe. Vi har i 2012 givet 153,5 mio. kroner i bistand til den humanitære indsats i og omkring Syrien. Alene i år har vi allerede bevillet yderligere 57 mio. kr., og vi ser løbende på, hvordan vi kan støtte yderligere.

En snarlig politisk løsning af konflikten synes desværre ikke nærliggende. Den Arabiske Ligas og FN's særlige repræsentant Brahimi er meget bevidst om, at opbakning fra Sikkerhedsrådet er afgørende for fremskridt i det politiske spor. For indeværende er udsigterne til enighed i Sikkerhedsrådet dog meget begrænsede.

Det er planen, at Brahimi deltager på rådsmødet næste mandag, og vi vil dér have mulighed for at diskutere udviklingen yderligere med ham.

Vi vil inden da i et lukket EU-format drøfte spørgsmålet om EU's sanktioner over for Syrien. Sanktionerne udløber den 1. marts, og der skal derfor træffes beslutning om eventuelle tilpasninger.

Vi havde en god drøftelse af spørgsmålet på det seneste rådsmøde i slutningen af januar. Der var bred enighed om, at den nuværende udvikling er stærkt bekymrende. Både regimet og de ekstremistiske elementer i oppositionen bliver løbende tilført både penge og våbentransporter. Samtidig svækkes de moderate kræfter. I en situation, hvor den helt nødvendige politiske løsning har lange udsigter, kan det medføre, at konflikten trækker yderligere ud. Samtidig kan den efterfølgende transition efter Assadstyrets fald blive stadig mere besværlig.

Derfor er der enighed om at se på, hvordan vi kan støtte de moderate kræfter og hjælpe til at beskytte civilbefolkningen, samtidig med at vi fortsat presser på for en politisk løsning. Nogle medlemslande har udtrykt ønske om, at vi justerer våbenembargoen, så det bliver muligt at levere visse former for militært udstyr og sikkerhedsudstyr til oppositionen. Vi afventer i øjeblikket et mere konkret udspil på området, og efter det seneste møde i Rådet står det også klart, at der er en vis usikkerhed omkring, hvor langt de eksisterende undtagelser i våbenembargoen egentlig dækker. Det skal vi have afklaret.

Fra dansk side er vores udgangspunkt fortsat, at der allerede er for mange våben i Syrien, og at vi ønsker en politisk løsning på konflikten

Vi ønsker derfor at bevare et stramt sanktionsregime over for Syrien. Men vi vil selvfølgelig som altid lytte til relevante argumenter fra partnere – som jo i denne sag har præcist de samme mål som vi. Man kan jo kun have sympati for den grundlæggende tanke bag forslaget, nemlig at søge at styrke og beskytte de moderate kræfter, der er tilbage i Syrien. Det ønsker vi også fra dansk side. Vi har i den forbindelse et stort fokus på de lokale civilsamfundsgrupper, som Danmark støtter aktivt i bestræbelserne på at skabe rammerne for et nyt og stabilt Syrien. Det vil vi også arbejde for i EU-regi.

Samtidig skal vi huske, at en forlængelse af sanktionerne kræver enstemmighed. Hvis vi ikke når til enighed om våbenembargoen, risikerer vi altså, at hele sanktionsregimet falder på gulvet.

Vi vil derfor fortsætte vores bestræbelser på at nå til enighed i EU-kredsen. Som udgangspunkt ønsker vi at fastholde våbenembargoen, men såfremt der er behov for at finde et kompromis, vil Danmark arbejde for, at en eventuel lempelse vil blive så begrænset som mulig, f.eks. ved en målrettet lempelse for ikke-dødbringende udstyr. Vi vil samtidig arbejde for en løbende overvågning af udviklingen og klarhed over eventuelle leverancer, så vi i videst mulig omfang sikrer, at udstyret ikke havner i de forkerte hænder.

2. Mellemøsten

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3222 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 1. feb. 2013 forud for rådsmøde
almindelige anliggender

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Irak

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3222 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen kunne forstå på samlenotatet, at der skal holdes møde i næste uge, og spurgte, hvordan man forventer at det vil gå med det berigelsesprogram, der gennemføres i Irak.

Udenrigsministeren indrømmede, at der ikke er megen fremdrift i forhandlingerne, men forhåbentlig vil Irak vise større forhandlingsvilje. Sanktionerne virker, og den irakiske valuta er faldet meget i værdi. Vi har et håb om, at sanktionerne vil betyde, at Irak er villig til at lade sig undersøge. Udenrigsministeren tilføjede, at Irak ligesom alle andre lande har lov til at udnytte atomkraften fredeligt, men det internationale atomagenturs melding er, at man er i gang med at berige uran for at kunne fremstille atomvåben.

Udg. 4. (Evt.) Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3222 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat

EUU alm. del (12) – bilag 140 (side 531, Irans atomprogram
behandlet i EUU 7/12-12)

EUU alm. del (11) – bilag 418 (side 601 FO, forhandlingsoplæg
forelagt EUU 18/1-12)

Punktet var udgået.

5. Mali

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3222 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 5)

Rådsmøde 3217 – bilag 1 – (skriftlig forelæggelse vedr.

rådsmøde udenrigsanliggender 17/1-13 – Mali)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 197 (side 694, senest behandlet i EUU 25/1-13)

Udenrigsministeren: Som bekendt var udviklingen i Mali genstand for drøftelse både på det ekstraordinære Udenrigsråd den 17. januar 2013 og igen i sidste uge, den 31. januar. Der var på det seneste Udenrigsråd fortsat stor opbakning fra alle EU-lande til Frankrigs militære indsats i Mali. Der blev vedtaget råds-konklusioner, der hilser vedtagelsen af en køreplan for processen frem mod valg i den maliske nationalforsamling velkommen. Rådskonklusionerne understreger også behovet for at genetablere dialogen med de grupper i Nordmali, der afsværges terrorisme som middel og anerkender Malis territoriale grænser. Udenrigsrådet udtrykte også tilfredshed med resultatet af donorkonferencen i Addis den 29. januar vedrørende den afrikansk ledede styrke i Mali kaldet AFISMA, hvor EU havde tilkendegivet støtte på 50 mio. euro, og hvor Danmark som bekendt gav et foreløbigt bidrag på 12 mio. kr. Derudover fordømte EU de senest rapporterede menneskerettighedsovertrædelser.

På rådsmødet den 18. februar 2013 vil Udenrigsrådet igen diskutere situationen i Mali.

Foruden en drøftelse af status for EU's træningsmission i Mali – som Danmark som bekendt ikke deltager i på grund af forsvarsforbeholdet – vil EU drøfte den gradvise genoptagelse af EU's bistand til Mali henset til den positive politiske udvikling, der har fundet sted på det seneste. Det gælder ikke mindst vedtagelsen af en køreplan for processen frem mod afholdelse af valg samt løsladelsen af visse fanger.

Derudover forventer jeg, at Rådet vil drøfte den snarlige udpegning af en særlig EU-repræsentant for Sahel samt resultaterne af det seneste møde i den såkaldte støttegruppe for Mali, der blev afholdt i Bruxelles den 5. februar 2013, og hvor Danmark deltog.

Fra dansk side støtter vi op om den gradvise genoptagelse af EU's bistand til Mali, idet vi finder det vigtigt, at den maliske stat hurtigst muligt genopbygges og ikke mindst viser sin tilstedeværelse i den nordlige del af landet. Samtidig vil vi arbejde for, at der fastholdes fokus på det politiske spor, herunder ikke mindst at køreplanen bliver implementeret, og at dialogen med relevante grupper i det nordlige Mali intensiveres.

Lykke Friis mente, sagen var anskuelsesundervisning med hensyn til konsekvenserne af det danske forsvarsforbehold. Hun mente ikke, det var sidste gang, vi kom ud for det, når vi ser på de konflikter, der er i Afrika.

Udenrigsministeren henviste til, at enhver regering skal respektere forsvarsforbeholdet. De franske styrker har befriet de tre nordlige byer, og befolkningen er vendt tilbage til de byer, hvor de ikke kunne være på grund af angrebene fra de ekstreme grupper. Franskmændene har tilkendegivet, at deres tilstedeværelse er tidsbegrænset, og de har talt om at begynde tilbagetrækningen i løbet af en måned. Vi har begrænset vores indsats med et transportfly til tre måneder, idet man herefter vil overdrage opgaven til den afrikansk ledede styrke. Udenrigsministeren nævnte, at man på det sidste rådsmøde havde diskuteret at fremskynde træningsmissionen, så vi sikrer, at det er Malis egen hær plus AFISMA, der varetager sikkerheden.

6. Østligt Partnerskab

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

JOIN (2012) 0013

Rådsmøde 3222 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Rådsmøde 3183 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde udenrigsanliggender 23/7-12)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lykke Friis havde noteret sig, at Ukraine indirekte er på dagsordenen, og ville gerne have udenrigsministeren til at bekræfte, at så længe Ukraine ikke lever op til de tre milepæle, EU har stillet op – herunder at man skal gøre noget ved retssystemet og de politikere, der sidder i fængsel – kan vi ikke støtte, at man går i gang med associeringsaftalen.

Hun spurgte, om der er sket noget i sagen med at omdirigere en del af hjælpen, således at man kan støtte civilsamfundet, herunder de studerende.

Udenrigsministeren bekræftede, at regeringen står fuldstændig uændret på det synspunkt, vi hele tiden har stået på, nemlig at forudsætningen for at lave en politisk aftale er, at Ukraine leverer på de afgørende områder som retssikkerhed og fængslingen af politikere samt gør reelle demokratifremskridt.

Vi undersøger, hvordan vi kan hjælpe civile organisationer i det ukrainske samfund, samtidig med at vi fastholder dialogen med de ukrainske myndigheder.

7. Samarbejds- og verifikationsmekanismen for Rumænien (CVM)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (udenrigsanliggender) den 18. februar 2013, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde mhp vedtagelse*

KOM (2013) 0047

Rådsmøde 3222 – bilag 2 (supplerende samlentat side 8)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 18 (side 1584, senest behandlet i EUU 21/9-12)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Den strategiske arbejdsplan for EU's eksterne menneskerettighedsarbejde i FN-regi i 2013

- *Vedtagelse*

Rådsmøde 3222 – bilag 1 (samlentat side 13)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Zimbabwe

– Vedtagelse

Rådsmøde 3222 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Rådsmøde 3183 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde udenrigsanliggender 23/7-12)

Udenrigsministeren: Rådet ventes at vedtage en lempelse af EU's sanktionsregime over for Zimbabwe. Det sker i anerkendelse af det momentum, der er i den igangværende reformproces. De væsentligste fremskridt i Zimbabwe i de seneste måneder har været en inklusiv proces med udarbejdelsen af en ny forfatning og vedtagelse af lovgrundlaget for menneskerettighedskommissionen.

Lempelsen forventes at omfatte en reduktion i listen over personer og virksomheder, som er omfattet af de målrettede restriktioner, der inkluderer indrejseforbud, indfrysning af aktiver samt forbud mod våbeneksport. Forhandlinger pågår p.t. blandt medlemslandene om de konkrete navne, der ville kunne fjernes fra listen. De restriktive foranstaltninger mod en række enkeltpersoner og virksomheder med tæt tilknytning til præsident Mugabe ventes dog fortsat at blive fastholdt.

Endvidere forventes der truffet beslutning om at fastholde suspensionen af de ledsagende foranstaltninger vedrørende fællesskabsbistanden under EU's partnerskabsaftale med AVS-landene, som blev indført ved rådsmødet i juli 2012 – i første omgang for en periode på 12 måneder. Fra 2014 vil det således være muligt at normalisere fællesskabsbistanden til Zimbabwe. Fremtidig fællesskabsstøtte til regeringsinstitutioner vil dog afhænge af fastlagte kriterier om gennemsigtighed og ansvarlig forvaltningspraksis.

Fra dansk side støtter vi, at der sendes et klart signal til de reformvenlige kræfter i Zimbabwe og til SADC om, at EU støtter op om det aktuelle momentum i reformprocessen forud for folkeafstemningen om en ny forfatning og valgene i 2013.

Samtidig er det regeringens politik, at EU bør være rede til at se på yderligere lempelse af de restriktive foranstaltninger, hvis fremskridtene i reformprocessen fortsætter. Omvendt vil det også være muligt at genindføre de ledsagende foranstaltninger, såfremt den politiske udvikling forværres.

10. Vedtagelse om gennemførelse af Sikkerhedsrådsresolution 2087 vedr. Nordkorea

– Tidlig forelæggelse

Rådsmøde 3222 – bilag 3 (samlønotat side 1)

Udenrigsministeren: Nordkorea er ikke på dagsordenen for kommende rådsmøde, men jeg vil alligevel gerne orientere udvalget om den seneste udvikling, da jeg forventer, at EU på et snarligt rådsmøde vil stramme sanktionerne.

Nordkorea gennemførte den 12. december en raketaffyring af et langtrækkende missil under dække af at have opsendt en vejr satellit. Et enigt Sikkerhedsråd vedtog den 22. januar en resolution, der fordømmer missilopsendelsen som en overtrædelse af tidligere sikkerhedsrådsresolutioner. Resolutionen skærper FN's sanktionsregime over for Nordkorea med designering af yderligere personer og selskaber på sanktionslisterne samt yderligere præcisering af de eksisterende sanktioner. Sikkerhedsrådet gentager også ønsket om en fredelig diplomatisk løsning på situationen og en genoptagelse af 6-partsforhandlingerne. Samtidig signalerer Sikkerhedsrådet sin vilje til at tage yderligere skridt, såfremt Nordkorea foretager nye handlinger i strid med FN's resolutioner.

Det er forventningen, at man fra EU's side snarest vil vedtage en gennemførelse af Sikkerhedsrådets sanktioner i europæisk sammenhæng. Samtidig forventes der indført enkelte yderligere autonome foranstaltninger, der tager sigte mod at begrænse styrets muligheder i forhold til atomvåbenprogrammet. Disse kan omfatte yderligere tilføjelse af personer og virksomheder til forbudslister samt eksportforbud mod visse materialer, der kan anvendes til ballistiske formål. Derudover kan yderligere restriktive tiltag f.eks. på det finansielle område komme på tale, afhængigt af udviklingen og forhandlingerne.

Fra dansk side støttes fuldt ud, at EU hurtigt gennemfører den seneste sikkerhedsrådsresolution, og at man samtidig fra EU's side vedtager yderligere foranstaltninger.

Som modsvar på sikkerhedsrådsresolutionen har styret i Nordkorea truet med at indstille de internationale forhandlinger og gennemføre en ny atomprøvesprængning.

Det er stærkt beklageligt, men det understreger samtidig behovet for at reagere over for Nordkoreas fremfærd og for at understrege vores solidaritet med de lande i regionen, der har de nordkoreanske provokationer tættest inde på livet. Jeg var selv i Kina, da sprængningen fandt sted i december, og fik klart indtryk af de stigende spændinger i regionen. Det er derfor kun naturligt, at vi fra EU side støtter aktivt op om linjen fra Sikkerhedsrådet.

Såfremt Nordkorea gør alvor af truslerne om en ny atomprøvesprængning, vil vi fra dansk side støtte op om enighed om yderligere sanktioner målrettet mod styret og atomvåbenprogrammet. Det er vigtigt, at Danmark er med til at bakke op om det internationale samfunds bestræbelser, og at der sendes et klart og kraftigt signal til Nordkorea.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3221 (uddannelse, ungdom, kultur og sport – uddannelse) den 15. februar 2013

Undervisningsministeren: Der er kun to punkter på dagsordenen, som begge forelægges til orientering.

1. Investering i uddannelse - et svar til Nytænkning af uddannelsessystemet: Investeringer i færdigheder for bedre socio-økonomiske resultater og den årlige vækstundersøgelse 2013

– *Rådskonklusioner*

KOM (2012) 0669

Rådsmøde 3221 – bilag 2 (revideret samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Vi skal vedtage et sæt rådskonklusioner om investering i uddannelse.

Det er en opfølgning på den meddelelse om nytænkning af uddannelsessystemet, som Kommissionen offentliggjorde i november. Det skal ses i sammenhæng med Kommissionens ungepakke, som også blev offentliggjort i slutningen af sidste år. Begge dele handler om den rolle, som uddannelse spiller, hvis vi skal styrke vækst og beskæftigelse i Europa.

Selv om uddannelse hører under medlemsstaternes kompetence, så er meddelelserne fra Kommissionen et eksempel på, at uddannelse spiller en stadig større rolle på europæisk plan. Økonomi, beskæftigelse og uddannelse hænger tæt sammen.

Fra regeringens side kan vi støtte, at der er europæisk fokus på uddannelsernes bidrag til at styrke vækst og beskæftigelse. Men fra dansk side lægger vi også vægt på, at medlemsstaterne har en effektiv national koordinering på disse områder. Selvfølgelig er det vigtigt, at vi på europæisk plan drøfter vores fælles udfordringer. Men det må ikke blive en undskyldning for, at man ikke sammentænker den nationale uddannelses- og beskæftigelsesindsats.

I rådskonklusionerne nævnes en række tiltag, som medlemsstaterne og Kommissionen bør sætte i gang for at styrke uddannelserne.

Der skal skabes en bedre kobling mellem uddannelse og arbejdsmarked. Målet er ikke at give elever og studerende en snæver profil rettet mod et specifikt erhverv. Ambitionen er snarere at sikre udviklingen af kompetencer, som matcher det behov, der findes på et omskifteligt arbejdsmarked. Det er et område, som vi også allerede nationalt har fokus på i alle vores uddannelsesniveauer.

Erhvervsuddannelserne fremhæves som et særligt område, hvor det er vigtigt, at arbejdsmarkedsparter og andre interessenter inddrages i udviklingen af uddannelser af høj kvalitet. Sammen med en række andre lande som f.eks. Tyskland og Østrig er Danmark allerede i front på dette område. Derfor blev vekseluddannelsesprincippet også for alvor sat på den europæiske dagsorden under det danske

EU-formandskab. Så det er meget positivt, at dette fokus bliver fastholdt. Det ser også ud til, at flere lande efterhånden lader sig inspirere af modellen.

Det er et godt eksempel på, at den åbne koordinationsmetode – som danner udgangspunkt for uddannelsessamarbejdet i EU – bidrager til at udbrede god praksis blandt medlemsstaterne.

Rådskonklusionerne fremhæver også vigtigheden af, at medlemsstaterne fortsat prioriterer effektiv investering i uddannelserne.

Det er selvfølgelig op til de enkelte medlemsstater, hvordan man ønsker at finansiere uddannelsessystemet. Nogle europæiske lande har skåret markant i midlerne til uddannelse på grund af den økonomiske krise. Det har ikke været tilfældet i Danmark. Men derfor er det alligevel vigtigt, at vi har fokus på, at vores investeringer sikrer uddannelser af høj kvalitet.

Derfor har regeringen lanceret et udspil til et fagligt løft af folkeskolen, og vi har nedsat et ministerudvalg for ungdomsuddannelser og et erhvervsuddannelsesudvalg, der begge vil komme med anbefalinger.

På den baggrund kan regeringen samlet set støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

2. Kommissionens Årlige Vækstundersøgelse – Europa 2020 strategien.

– *Politisk debat*

KOM (2012) 0750

Rådsmøde 3221 – bilag 2 (revideret samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 195 (side 642, senest behandlet i EUU 18/1-13)

Undervisningsministeren: På rådsmødet skal der være en politisk debat med afsæt i den årlige vækstundersøgelse for 2013, som Kommissionen offentliggjorde i slutningen af sidste år.

Vækstundersøgelsen markerer starten på det første halvår af 2013, hvor medlemsstaterne skal redegøre for deres indsatser under Europa 2020 strategien. Det kaldes også det europæiske semester, fordi der er fokus på landenes indsatser for at indfri de fælles europæiske målsætninger frem mod 2020.

Sammen med de øvrige undervisningsministre skal vi på rådsmødet drøfte, hvilke umiddelbare tiltag medlemsstaterne kan tage for at styrke borgernes kompetencer. Formålet med debatten er at bidrage til stats- og regeringschefernes drøftelse om Europa 2020 strategien på deres forårstopmøde i marts måned.

Efter rådsmødet har vi lejlighed til at drøfte samme tema sammen med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3224 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 22. februar 2013

Dagsordenspunkt 1-2 og 4-5 hører under Klima-, Energi- og Bygningsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 3 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af klima-, energi- og bygningsministeren.

Klimaministeren: Jeg beklager, at jeg blev lidt forsinket. Det er sjældent, at så mange ministre er så korte i spytet, som de åbenbart har været i dag. Jeg fik lidt løbetræning, hvilket var fint.

Jeg vil forelægge de tre sager til forhandlingsoplæg og dernæst har jeg to sager til orientering. Der er lidt mere på dagsordenen, end der var, sidste gang jeg havde fornøjelsen af at være her i udvalget.

FO 1. Kommissionens forslag om ændring af Brændstofkvalitetsdirektivet og Direktivet om fremme af vedvarende energi (VE-direktivet) (ILUC)

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0595

Rådsmøde 3224 – bilag 3 (opdateret samlenotat side 2)

Klimaministeren: Dette forslag, som jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er nok det tungeste. Det handler om biobrændstoffer og ILUC – de indirekte effekter som biobrændstoffer kan have. Vi har haft lejlighed til at drøfte det her i udvalget et par gange. Det er det første punkt, som skal drøftes på energirådsmødet næste gang.

Det drejer sig om Kommissionens forslag til ændring af VE- – altså vedvarende energi – og brændstofkvalitetsdirektivets regler om biobrændstoffer. Den grundlæggende intention med Kommissionens forslag er at forbedre biobrændstoffers bæredygtighed.

FO Det er også helt klart regeringens holdning, at biobrændstoffer skal være bæredygtige, så de rent faktisk medfører drivhusgasreduktioner – og så vi undgår, at de fører til ødelæggelse af værdifulde skov- og naturområder eller bidrager til at presse fødevarerpriserne i vejret. Vi er grundlæggende positivt stemt over for at stramme på kravene.

Det er dog regeringens vurdering, at Kommissionens forslag kun i ringe grad vil gøre biobrændstoffer mere bæredygtige. Regeringen vil derfor arbejde for at styrke Kommissionens forslag på en række områder:

1. At ILUC-faktorer – altså de indirekte effekter – skal indgå som del af bæredygtighedsfaktorerne for biobrændstoffer, selvfølgelig under forudsætning af at vi har det tilstrækkelige grundlag for at vurdere de afledte effekter. Kommissionen har vurderet, at det ikke er tilfældet i dag. Kommissionen vurderer,

at det faglige grundlag p.t. ikke er tilstrækkeligt, og har derfor foreslået en re- vurdering i 2017 med henblik på eventuelt at indføre en regulering fra 2021. Det synes jeg ikke, man kan kalde en meget hastig procedure. Det er regeringens opfattelse, at man måske godt kunne skynde sig lidt mere her og sørge for at få det faglige grundlag så hurtigt som muligt. Hvis de stod til os gerne allerede næste år. Sådan at vi så hurtigt som muligt kan få en lovgivning, der inkluderer ILUC.

2. Der skal ikke kun være en maksimumsgrænse for iblanding af 1. generation biobrændstoffer i det direktiv, som handler om vedvarende energi. En sådan grænse skal også omfatte brændstofkvalitetsdirektivet og sænkes fra de foreslåede 5 pct. til 4 pct., så der sker en reel begrænsning i den fremtidige efterspørgsel efter de mere problematiske, fødevarerbaserede biobrændstoffer.
3. Der skal indføres et krav om, at minimum 2 procentpoint af VE-direktivets 10 pct. mål skal opfyldes ved iblanding af de mest avancerede former for 2. generations biobrændstoffer. Det drejer sig om biobrændstoffer, som anvender råmaterialer, der er særligt bæredygtige og derfor tæller fire gange. Disse biobrændstoffer kan være baseret på affald og restprodukter, herunder halm. Et sådant krav vil med stor sandsynlighed tilgodese produktionen af 2. generations biobrændstoffer – særligt ethanol – også i Danmark.
4. Beregningsmetoderne for indregning af bidraget fra vedvarende energi, som bliver anvendt i elbiler, revideres, så denne teknologi reelt fremmes på lige vilkår med 2. generations biobrændstoffer.

Også her får regeringen ikke nogen let gang på jorden i EU. Der er tale om en vanskelig forhandlingssituation. Men vi vil forsøge at kæmpe for, at bæredygtigheden af biobrændstoffer sikres i så vidt omfang som overhovedet muligt.

Per Clausen pegede på, at der er masser af eksempler på, at omstillingen til biobrændsel fører til et CO₂-udslip, som er større, end hvis vi var blevet ved med at bruge olie. Han fandt det ikke tilfredsstillende, at man først vil indføre regulering i 2021. Vi må stille krav om, at man løser opgaven hurtigere. Det er rigtig vigtigt, at vi får fokus på, at ILUC-faktorer bliver en del af beregningsgrundlaget. Så vidt han forstod, ville anvendelse af palmeolie stadig være bæredygtig. Man har talt om, at man primært skal undgå at anvende produkter, der kan bruges til fødevarer, men efter hans opfattelse bør man primært fokusere på arealanvendelsen. Han var helt med på, at man godt kan diskutere bæredygtigheden af 1. og 2. generations biobrændstoffer. Han havde forstået, at halm betragtes som noget, der ikke kan bruges til andet, men mente, det faktisk spillede en rolle for jordens kvalitet. Per Clausen ville gerne have bekræftet, at man fra regeringens side fortsat vil arbejde hårdt på at sikre, at der bliver en indfasning af ILUC-faktorerne meget hurtigt. Han tilføjede, at man måske kunne få den tanke, at alle de tekniske vanskeligheder, man fremmalder, kunne skyldes, at der var nogle økonomiske interesser i at bevare det nuværende system.

Lykke Friis støttede alle forhandlingsoplæggene.

Hun ville gerne vide mere om de internationale aspekter, bl.a. i relation til Brasilien, som har en betydelig produktion inden for dette felt. Hun ville også gerne vide, om vi kan frygte en WTO-sag.

Henrik Høegh håbede på, at det bliver gode og objektive ILUC-kriterier, man når frem til, for det er bestemt væsentligt, at alle elementer er med. Han var meget optaget af, at man finder en model i relation til CO₂-fortrængning eller en model, som kan måle den samlede bæredygtighed. Så har man en argumentation i forhold til elbilerne og i forhold til superbioethanol. Danmark ligger langt fremme på forskningsfeltet, og de produkter, der fremmer afsætningen af dansk teknologi og viden, er samtidig dem, der gavner miljøet mest.

Pia Adelsteen syntes, forhandlingsoplægget lød meget fornuftigt.

Klimaministeren erklærede sig enig i det, Per Clausen sagde. Han mente, vi skal være meget varsomme, og vi skal også sikre, at 2. generationsbrændstof blive attraktivt.

Når det drejer sig om affaldsprodukter, som ikke umiddelbart kan finde anvendelse andre steder, er det i orden.

Klimaministeren sagde i anledning af Lykke Friis' spørgsmål om WTO, at han havde forstået det sådan, at tredjelande også skal certificeres for bæredygtighed.

I relation til Henrik Høegs indlæg sagde klimaministeren, at det bedste, vi kan gøre, er at fokusere på den reelle drivhusgaseffekt. Brasilien har godt styr på produktionen af sukkerrør, men hvis man bruger jorden til dyrkning af sukkerrør, så bliver der ikke dyrket så mange fødevarer.

Kontorchef Martin Lindgren tilføjede vedrørende WTO, at biobrændstoffer skal opfylde nogle kriterier, hvis de kommer fra lande uden for EU, men vi må ikke stille skrappe krav til biobrændstoffer fra Brasilien, end vi må til biobrændstoffer fra USA. Hvis vi stiller skrappe krav til os selv, man vi også stille dem til tredjelande.

Henrik Høegh spurgte, om det, man kunne frygte, er, at Brasilien siger: Vi laver 1. generations bioethanol; nu har man i EU givet 2. generations biobrændstoffer nogle særlige fordele, og det er en teknisk handelshindring.

Kontorchef Martin Lindgren sagde, at man ikke kunne stille andre krav til produkter, der kommer fra Brasilien, end vi gør til vore egne produkter. Han vidste ikke, om Brasilien ville anlægge en WTO-sag, men det havde man i hvert fald ikke hørt om, at de ville gøre.

Klimaministeren følte, at vi var på nogenlunde sikker grund.

Per Clausen pointerede, at når man taler om biobrændstof, er det vigtigt at anlægge en helhedsbetragtning, og når man taler om affaldsstoffer, må man se på, om de overhovedet er affald, og tage i betragtning, hvad de ellers kan bruges til. Han var bekymret for, at komplikationerne gjorde, at vi ingenting får gjort.

Klimaministeren var meget enig i det, Per Clausen sagde om bæredygtighed. Det handler ikke kun om CO₂-fortrængning. At problemet er kompliceret, gør det ikke mindre påtrængende. På et eller andet tidspunkt må vi sige stop og reagere

på det beslutningsgrundlag, vi har. Fra dansk side vil vi forsøge at bidrage positivt til de forestående analyser.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

2. Kommissionens meddelelse ”Et fungerende indre energimarked”

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0663

Rådsmøde 3224 – bilag 3 (opdateret samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 472, senest behandlet i EUU 30/11-12)

Klimaministeren: Det næste punkt på rådsmødedagsordenen drejer sig om det indre energimarked. Denne sag fremlægges til orientering.

Det irske formandskab lægger op til en generel politisk debat baseret på den meddelelse, som Kommissionen har sendt om det indre energimarked. Ifølge Det Europæiske Råd skulle det være fuldt gennemført i 2014.

I meddelelsen understreger Kommissionen, at der på trods af de fremskridt, der er gjort, er brug for væsentlige ændringer i energimarkedernes måde at fungere på. Ellers vil EU opleve et mindre pålideligt og mere kostbart energisystem, og det vil gå ud over alle de CO₂-målsætninger, som EU har.

EU er bagud i forhold til målet om fuld gennemførelse i 2014. Dels fordi en del medlemslande endnu ikke har gennemført de el- og gasdirektiver, der skulle gennemføres. Dels fordi mange medlemslande efter Kommissionens opfattelse fører en indadskuende og nationalt orienteret politik, der forhindrer det indre energimarked i at fungere efter hensigten.

Af frygt for forsyningssikkerheden er flere medlemslande nu i færd med at etablere potentielt markedsforvridende arrangementer, som skal sikre, at den nødvendige elproduktionskapacitet er til stede.

Jeg kan sige, at da jeg bad om at få dette afsnit om kapaciteten ind, sagde mine gode embedsfolk: Er det virkelig nødvendigt at tage det med og belaste udvalget med den viden? Men faktisk vil jeg sige, at efter min vurdering er der tale om et yderst teknisk og kompliceret tema, men det er måske det vigtigste tema af alle i år på rådsmødet, fordi det handler om, hvorvidt man rent faktisk skal tillade alle mulige undtagelser fra en liberalisering. Hvis alle medlemslande får lov til at lave deres egne små opbakningssystemer og give national støtte til deres a-kraft eller vindmøller eller el- og kulkraftværker, fordi de lige præcis har brug for det, så bliver det altså noget rod, og så kan det underminere hele det indre marked. Det er altså en vigtig ting.

Derfor støtter regeringen også Kommissionens arbejde med at sikre, at hvis der skal være sådanne kapacitetsmekanismer – hvis de er uundgåelige i en periode – så skal de udformes på et fælles grundlag med henblik på ensartede spilleregler for alle lande.

Regeringen finder, at der er behov for fokus på alle de fordele, som det indre energimarked har. Det er en væsentlig forudsætning for, at EU når sine klima- og energimål – især på en omkostningseffektiv måde. Her er det også væsentligt at fokusere på det indre energimarkeds rolle i det langsigtede perspektiv for perio-

den efter 2020. Det er vigtigt for, at der i EU kan fastlægges ambitiøse bindende mål for drivhusgasudledning, energibesparelser og vedvarende energi også på den lange bane.

3. Det europæiske semester/Den årlige vækstundersøgelse 2013

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0750

Rådsmøde 3224 – bilag 3 (opdateret samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) - bilag 164 (side 594, senest behandlet i EUU 14/12-12 under rådsmøde miljø (klima) 17/12-12)

Klimaministeren: Det sidste punkt på dagsordenen for energirådsmødet er ikke det tungeste. Det drejer sig om den årlige vækstundersøgelse. Det er Energirådets bidrag til det europæiske semester med afsæt i den årlige vækstundersøgelse, Kommissionen laver.

Regeringen fremhæver i den forbindelse behovet for at tiltrække private investeringer i energiinfrastruktur, sikre et velfungerende indre energimarked og en ambitiøs og effektiv implementering af energieffektivitetsdirektivet.

Regeringen påpeger også, at de meget lave kvotepriser på CO₂ i øjeblikket udgør en barriere for investeringer i lavemissionsteknologier.

FO 4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om midlertidig undtagelse fra direktiv 2003/87/EF af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ordning for handel med kvoter inden for Fællesskabet (kvotedirektivet)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0697

Rådsmøde 3224 – bilag 3 (opdateret samlenotat side 26)

Klimaministeren: Jeg forelægger dette punkt til forhandlingsoplæg.

EU har – som I vil vide – længe presset på for at få en global regulering af CO₂-udledningen fra luftfart. I fraværet af international vilje til at lave en sådan regulering vedtog EU i 2008 sit eget kvotehandelssystem for al luftfart, hvormed der fra 2012 sættes et loft for emissionerne for luftfartsoperatørerne. Luftfartskvotedirektivet, som det hedder med et typisk EU-navn, omfatter alle flyruter, der lander og letter i EU, dvs. også mellem EU's medlemslande og tredjelande.

USA, Kina, Indien og en række andre lande har været stærkt kritiske over for EU's inkludering af luftfart i kvotesystemet. Men det er samtidig Kommissionens vurdering, at EU's regionale regulering har øget presset for at få en global løsning i den internationale luftfartsorganisation ICAO – hvor forhandlingerne er begyndt at gå i den rigtige retning.

Med det forslag, som er på bordet, vil Kommissionen give mulighed for at undtage flyvninger til og fra tredjelande for overholdelse af direktivet i det første år, dvs. i 2012. Forventningen er, at EU's håndsrækning vil give et gunstigt forhandlingsklima forud for generalforsamlingen i den internationale luftfartsorganisation i september-oktober 2013, så der forhåbentlig kan gøres fremskridt i forhandlingerne om en global regulering.

Der synes at være generel støtte til Kommissionens forslag blandt medlemslandene og i Europa-Parlamentet. Det irske formandskab ønsker derfor snarest at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet i forsøg på en hurtig vedtagelse. Man vil altså forsøge at købe sig noget tid, så der kan komme en international løsning.

FO Regeringen agter at støtte forslaget.

Per Clausen forstod, at man ville udskyde ikrafttrædelsen af EU's kvoter for at opnå en international aftale, men ville gøre sin tilslutning til mandatet betinget af, at der blev opnået et resultat. Hvis der ikke opnås resultater, må man fastholde EU's kvoter.

Lykke Friis forstod, at regeringen ønskede mandat til at gå ind for en "time out", og at vi går tilbage til det direktiv, vi har i forvejen, hvis der ikke opnås et resultat. Hun ville gerne vide, hvad sandsynligheden var for, at man opnåede en aftale på globalt plan.

Pia Adelsteen forstod også, at man ville lave en "time out" i forhold til tredjelande, og spurgte, hvordan det ligger med Grønland og Færøerne, som ikke er medlem af EU.

Klimaministeren bekræftede, at der er tale om en "time out" over for tredjelande.

Han sagde til Per Clausen, at med de kvotepriser, der gælder i øjeblikket, har forslaget forholdsvis begrænset effekt, så det er mere det principielle, det drejer sig om. Når EU har besluttet at inkludere luftfart i det indre marked, er det, fordi vi mener det alvorligt. Hvis man ikke bliver enige, og hvis EU gennemfører det, man har besluttet – hvilket han troede, man ville gøre – så får vi måske en række rets-sager og en rigtig svær situation internationalt. Der vil nok gå et stykke tid, og så vil man langsomt begynde at indføre tilsvarende foranstaltninger, så man på den måde nærmer sig et internationalt regime "nedefra". Klimaministeren tilføjede, at når han tilslutter sig en "time out", er der fordi der nu er mere substans i forhand-lingerne i ICAO. Det med CO₂-fortrængning er interessant, uanset om det drejer sig om elbiler eller om biobrændstof. Alle kan se, at CO₂-udledningerne er et kæmpe problem. Det vil man også komme til at diskutere på miljørådsmødet.

Med hensyn til mulighederne for at opnå et resultat sagde han til Lykke Friis, at når han havde bilaterale møder med amerikanerne og kineserne, blev han ikke stærkt optimistisk, men Kommissionen er stadig stærk i troen.

Grønland og Færøerne er ikke inkluderet i "time out"-en, sagde klimaministeren til Pia Adelsteen.

Per Clausen medgav, at som kvotesystemet fungerer nu, er det helt illusorisk.

Pia Adelsteen syntes, det var fint med en "time out" og kunne støtte forhand-lingsoplægget.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konsta-teret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 5. a) Kommissionens ændringsforslag til forordning 510/2011 for at fastsættelse betingelserne for opnåelse af 2020 reduktionsmålet for CO₂-emissioner fra nye lette erhvervskøretøjer

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0394

Rådsmøde 3224 – bilag 3 (opdateret samlenotat side 30)

b) Kommissionens ændringsforslag til forordning 443/2009 for at fastsætte betingelserne for opnåelse af 2020 reduktionsmålet for CO₂-emissioner fra nye personbiler

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0393

Rådsmøde 3224 – bilag 3 (opdateret samlenotat side 35)

Klimaministeren: Denne sag, som jeg forelægger til forhandlingsoplæg, drejer sig om Kommissionens forslag til ændring af gældende forordninger om reduktion af CO₂-emissioner fra person- og varebiler. Der er tale om to selvstændige forslag, som jeg her vil behandle under ét.

I de gældende forordninger – som er lov i de enkelte lande – har man fastsat et bindende emissionsloft for 2020 for personbiler på 95 g CO₂/km og et foreløbigt emissionsloft for varebiler for 2020 på 147 g CO₂/km. Med de nye forslag gøres 2020-målsætningen for varebiler bindende.

For både person- og varebiler indeholder forslagene tiltag, der skal sikre, at fabrikanterne kan indfri emissionsmålsætningerne. Der er blandt andet tale om enkelte undtagelsesbestemmelser og særlige rabatter for lavemissionsbiler.

FO Regeringen kan grundlæggende støtte forslagene. Men jeg vil også gerne sige, at efter vores opfattelse er der plads til forbedringer.

Regeringen ønsker at arbejde for, at 2020-målet for varebiler skærpes, da det ligger væsentligt under det ambitionsniveau, der er for personbiler.

Yderligere ønsker regeringen i forhandlingerne at lægge vægt på, at der fastsættes langsigtede emissionsmål, der rækker længere ud end de nuværende 2020-målsætninger – så den positive udvikling i bilindustrien ikke går i stå.

Endelig ønsker regeringen at arbejde for, at der med ændringerne i de gældende forordninger skabes særligt gode vilkår for lavemissionskøretøjer, herunder el- og brintbiler.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at forhandlingerne på dette område er vanskelige. De store bilproducerende lande ønsker at udvande forslagene. Men regeringen vil altså arbejde aktivt for at opretholde og styrke ambitionsniveauet.

Per Clausen fandt det vanskeligt at kritisere EU for, at CO₂-emissionerne ikke fylder så meget i 2020-planen, for i de danske 2020-planer fylder de absolut ingenting.

Han betegnede de opstramninger, der sker for lettere varetransporter og for personbiler, som svage, og sagde, at man i det mindste måtte ligestille de lette erhvervskøretøjer med personbilerne, hvis der skulle være en fremdrift på området.

Pia Adelsteen spurgte, hvorfor man undtager de producenter, som laver under 500 køretøjer.

Hun ville gerne vide lidt mere om de såkaldte superkreditter. Hun pegede på, at man godt kan udvikle nogle biler, som udleder meget lidt CO₂, men det nytter ikke noget, hvis de ikke også kan sælges.

Klimaministeren svarede Per Clausen, at vi kæmper for en tæt parallelitet mellem personbiler og varebiler, for så vidt angår at kravene også skal være bindende for varebiler, men det kan godt være, det antal gram, de må udlede pr. kilometer, skal være lidt højere end for personbiler, da der er tale om større biler.

Klimaministeren svarede Pia Adelsteen, at når de helt små producenter er undtaget, er det ud fra, at der må være en "bagatelgrænse". Ellers bliver systemet for tungt at administrere.

Klimaministeren indrømmede, at superkreditter ikke var hans speciale, men tanken er, at de skal give et stærkt incitament til at udvikle eksempelvis elbiler, fordi de "bonner positivt ud" på alle områder.

Pia Adelsteen ville ikke have en elbil, fordi den simpelt hen ikke kan køre langt nok. Derfor var hun bekymret for, at superkreditterne godt kunne gå hen og blive en sovepude, for hvis elbilerne ikke kommer ud at køre, nedsættes CO₂-udslippet jo ikke.

Hun havde ikke nogen problemer med forhandlingsoplægget.

Klimaministeren takkede for det brede mandat, han havde fået på alle punkter.

Med hensyn til superkreditter sagde han, at hvis han fik en elbil, ville han invitere Pia Adelsteen med på en tur. Bilerne bliver talt med, når de bliver solgt.

Pia Adelsteen takkede for invitationen. Så må man se, om elbilen kan køre til Nordjylland og tilbage igen.

Merete Riisager kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet hun var bekymret for den betydning, det ville have for bilpriserne.

Miljøministeren tog dette til efterretning, men mente nu nok, de fleste bilister ville være glade for, at deres biler kunne køre længere på literen.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

Mødet slut kl. 14.00

Ref.: BE/its